

DET KONGELIGE
JUSTIS- OG POLITIDEPARTEMENT

Ot.prp. nr. 28

(2003–2004)

Om lov om endringer i lov 24. juni 1994
nr. 39 om sjøfarten (sjøloven) og om
samtykke til tiltredelse av 2003-
protokollen til den internasjonale
konvensjon om opprettelse av et
internasjonalt fond for erstatning av
oljesølskade, 1992

Innhold

1	Hovedinnholdet i proposisjonen	5	7	Endring av sjøloven § 207 tredje ledd	15
2	Bakgrunnen for 2003-tilleggsfondprotokollen	6	8	Særskilte merknader til de enkelte paragrafene	16
3	Høringen	7			
4	Nærmere om 2003-tilleggsfondprotokollen	8		Forslag til lov om endringer i lov 24. juni 1994 nr. 39 om sjøfarten (sjøloven) og om samtykke til tiltredelse av 2003-protokollen til den internasjonale konvensjon om opprettelse av et internasjonalt fond for erstatning av oljesølskade, 1992	18
5	Departementets vurderinger	12			
5.1	Norges behov for å være tilsluttet 2003-tilleggsfondprotokollen	12			
5.2	Formen for og tidspunktet for norsk tilslutning til protokollen	13			
6	Økonomiske og administrative konsekvenser av tiltredelse til 2003-tilleggsfondprotokollen	14		Vedlegg	
			1	Parallelloppstilling	20

DET KONGELIGE
JUSTIS- OG POLITIDEPARTEMENT

Ot.prp. nr. 28

(2003–2004)

Om lov om endringer i lov 24. juni 1994 nr. 39 om sjøfarten (sjøloven) og om samtykke til tiltredelse av 2003-protokollen til den internasjonale konvensjon om opprettelse av et internasjonalt fond for erstatning av oljesølskade, 1992

*Tilråding fra Justis- og politidepartementet av 19. desember 2003,
godkjent i statsråd samme dag.
(Regjeringen Bondevik II)*

1 Hovedinnholdet i proposisjonen

I proposisjonen ber regjeringen om Stortingets samtykke til tiltredelse av 2003-protokollen til den internasjonale konvensjon om opprettelse av et internasjonalt fond for erstatning av oljesølskade, 1992, av 16. mai 2003. Videre foreslås endringer i sjøloven kapittel 10 og kapittel 19 til gjennomføring av protokollen. Protokollen i original engelsk tekst, samt i norsk oversettelse, er tatt inn som *vedlegg 1* til denne proposisjonen. (Protokollen er i det følgende referert til som «2003-tilleggsfondprotokollen»).

2003-tilleggsfondprotokollen etablerer et tilleggsfond for oljesølskade fra oljetankere. Dette tilleggsfondet vil komme inn som et tillegg til de eksisterende internasjonale ordningene for kompensasjon ved slik oljesølskade, og vil i praksis fungere som en ekstra katastrofedekning ved eksepsjonelt omfattende oljesølsulykker der de eksisterende

de ordningene ikke er tilstrekkelige til å gi de skadelidte full erstatning.

Under de eksisterende internasjonale konvensjonene for erstatning etter oljesølskade er det i dag tilgjengelig maksimalt et samlet beløp på 203 millioner SDR pr. ulykke, som tilsvarer ca. 2,03 milliarder kroner. Ved tilslutning til 2003-tilleggsfondprotokollen øker maksimalt tilgjengelig erstatning etter en oljesølsulykke til 750 millioner SDR, eller ca. 7,5 milliarder kroner. Tilslutning til 2003-tilleggsfondprotokollen vil derfor medføre en vesentlig økt erstatningsrettslig beskyttelse av ofrene etter en eventuell oljesølskatastrofe i Norge.

I tillegg til det ovennevnte foreslås i proposisjonen en endring i sjøloven § 207, som omhandler rederens ansvar ved oljesøl fra oljetankere som forårsakes utenfor det geografiske virkeområdet til de internasjonale oljesølskonvensjonene.

Om lov om endringer i lov 24. juni 1994 nr. 39 om sjøfarten (sjøloven) og om samtykke til tiltredelse av 2003-protokollen til den internasjonale konvensjon om opprettelse av et internasjonalt fond for erstatning av oljesølskade, 1992

2 Bakgrunnen for 2003-tilleggsfondprotokollen

Det eksisterende internasjonale regimet for erstatning for tap som følge av oljesøl fra oljetankere består i dag av et to-lags ansvarssystem. Den internasjonale konvensjon 27. november 1992 om erstatningsansvar for oljesølskade («1992-ansvarskonvensjonen») pålegger skipets eier et objektivt ansvar med forsikringsplikt. Eierens ansvar er begrenset oppad til et maksimumsbeløp (ansvarsgrense) for det samlede tapet etter en enkelt oljesølsulykke. Denne ansvarsgrensen er avhengig av skipets størrelse. Fra 1. november 2003 er ansvarsgrensen for de største skipene 89.770.000 SDR, som tilsvarer ca. 897 millioner kr.

Om det samlede tapet etter en oljesølsulykke overstiger denne grensen for skipseierens ansvar, gis det ytterligere dekning fra det internasjonale fond for erstatning av oljesølskade («1992-fondet»), i henhold til den internasjonale konvensjon 27. november 1992 om opprettelse av et internasjonalt fond for erstatning av oljesølskade, («1992-fondskonvensjonen»). Fondet gir erstatning opp til et samlet beløp pr. hendelse på 203 millioner SDR, jf. artikkel 4 nr. 4 a) i 1992-fondskonvensjonen, slik denne lyder etter endringene som trådte i kraft 1. november 2003.

Norge er tilsluttet både 1992-ansvarskonvensjonen og 1992-fondskonvensjonen, og begge konvensjonene er gjennomført i norsk rett i sjøloven kapittel 10.

I langt de fleste tilfellene av store oljesøl man har hatt på verdensbasis siden dette internasjonale systemet for erstatning for oljesølskade ble etablert i 1971, har de gjeldende ansvarsgrensene vært høye nok til å dekke alle tap etter oljesølet fullt ut. Ulykken med Erika i Frankrike i 1999 og ulykken med Prestige i Spania i 2002 viste imidlertid at tilgjengelig erstatningsbeløp innenfor 1992-ansvarskonvensjonen og 1992-fondskonvensjonen kan være utilstrekkelig ved spesielt omfattende oljesølsulykker.

På denne bakgrunn vedtok IMO den 18. oktober 2000 å øke erstatningsbeløpene i 1992-ansvarskonvensjonen og 1992-fondskonvensjonen med 50,37 %, med virkning fra 1. november 2003. Økningen er gjennomført i norsk rett, jf. Ot.prp. nr. 32

(2001–2002)). De nye og høyere ansvarsbeløpene i de eksisterende konvensjonene ble imidlertid ikke ansett som tilstrekkelig av alle statene. Særlig starter med et relativt høyt kostnadsnivå (det vil si industrilandene) mente at det var behov for en særskilt katastrofedekning i tillegg. På denne bakgrunn ble det derfor foreslått å opprette et tilleggsfond, som er ment å fungere som en frivillig ekstra katastrofedekning for de statene som ønsker dette i tillegg til den dekningen som er tilgjengelig under 1992-ansvarskonvensjonen og 1992-fondskonvensjonen.

Som en europeisk reaksjon på Erika-ulykken fremla også EU-kommisjonen et forslag om et nytt rent europeisk tilleggsfond for oljesølskade (kalt «COPE-fondet»). I høringsbrevet 18. mars 2003 forut for diplomatkonferansen i IMO som behandlet 2003-tilleggsfondprotokollen, uttalte Nærings- og handelsdepartementet følgende om forholdet mellom EUs forslag til et europeisk «COPE»-fond og IMOs forslag til et tilleggsfond:

«Bakgrunnen for både økningene av rederansvaret med 50,37 % som ble vedtatt i oktober 2000, og forslaget om nytt tilleggsfond, er ulykken med «Erika» i 1999. Etter denne ulykken satt EU oljesøls-erstatning på sin dagsorden, og Kommisjonen har fremmet forslag om et COPE fond som skal etablere et tredjelag opp til 1 milliard Euro som bare skal gjelde i Europa, og som skal finansieres av europeiske oljemottakere. Forslaget om å etablere et tilleggsfond er det internasjonale alternativet til EU Kommisjonens forslag. Kommisjonen har bestemt at de ikke skal gjøre noe mer med forslaget før utfallet av diplomatkonferansen i IMO om tilleggsfondet er klart. Dersom EU er fornøyd med resultatet av diplomatkonferansen og det supplerende fondet trer i kraft innen 2004, vil EU vurdere å trekke tilbake forslaget om et europeisk COPE fond.»

I EU tar man nå sikte på at medlemsstatene skal ratifisere 2003-tilleggsfondprotokollen. Dette innebærer at forslaget til et europeisk COPE-fond ikke vil bli fulgt opp videre i EU.

Om lov om endringer i lov 24. juni 1994 nr. 39 om sjøfarten (sjøloven) og om samtykke til tiltredelse av 2003-protokollen til den internasjonale konvensjon om opprettelse av et internasjonalt fond for erstatning av oljesølskade, 1992

3 Høringen

Justisdepartementet sendte 16. september 2003 ut et høringsbrev med forslag om at Norge skal tiltre 2003-tilleggsfondprotokollen, til følgende instanser:

Finansdepartementet

Fiskeridepartementet

Miljøverndepartementet

Nærings- og handelsdepartementet

Samferdselsdepartementet

Utenriksdepartementet

Forbrukerombudet

Kredittilsynet

Sjøfartsdirektoratet

Assuranceforeningen Skuld

De sjøkyndiges forbund

Den Norske Advokatforening

Den norske stats oljeselskap AS

Esso Norge AS

Fiskebåtredernes Forbund

Fraktestartøyenes Rederiforening

Gard Services AS, Arendal

Greenpeace Norge

Intertanko

Logistikk- og Transportindustriens Landsforening

Miljøstiftelsen Bellona

Nordisk institutt for sjørett

Nordisk Skibsrederforening

Nordland Fylkes Fiskarlag

Norges Fiskarlag

Norges Miljøvernforbund

Norges Naturvernforbund

Norges Rederiforbund

Norsk Petroleumsinstitutt

Norsk Sjømannsforbund

Norsk Sjøoffisersforbund

Norske Maritime Leverandører

Norske Shell AS

Oljeindustriens Landsforening

Rederienes Landsforening

CEFOR

Sjøtrygdgruppen

Transportbrukernes Fellesorganisasjon

Det kom inn svar fra følgende instanser:

Finansdepartementet

Fiskeridepartementet

Miljøverndepartementet

Nærings- og handelsdepartementet

Samferdselsdepartementet

Utenriksdepartementet

Sjøfartsdirektoratet

CEFOR

De sjøkyndiges forbund

Den Norske Advokatforening

Fiskebåtredernes Forbund

Gard Services AS, Arendal

Norges Fiskarlag

Norske Maritime Leverandører

Norges Rederiforbund

Norges Landbrukshøgskole

Norsk Petroleumsinstitutt

Universitetet i Oslo

Universitetet i Tromsø

Finansdepartementet, Universitetet i Oslo, Universitetet i Tromsø og Rederienes Landsforening uttaler at man ikke har merknader. *Sjøfartsdirektoratet* og *Fiskebåtredernes Forbund* uttaler at man ikke har noen innvendinger til at Norge tiltrer 2003-tilleggsfondsprotokollen. Alle andre høringsinstanser uttaler at det fra norsk side er behov for den tilleggsdekningen som tilleggsfondet vil gi, og at man støtter forslaget om at Norge tiltrer protokollen. Ingen høringsinstanser går i mot at Norge tiltrer protokollen.

4 Nærmere om 2003-tilleggsfondprotokollen

Alminnelige bestemmelser

Artikkel 1

Artikkel 1 inneholder definisjoner. Definisjonene er i hovedsak de samme som i 1992-fondskonvensjonen.

Artikkel 2

Artikkel 2 oppretter «Det internasjonale tilleggsfond for erstatning av oljesølskade 2003», med korttittel «tilleggsfondet».

Artikkel 3

Artikkel 3 angir protokollens virkeområde. Protokollen dekker «forurensningsskade», som er definert på samme måte som i 1992-fondskonvensjonen, jf. artikkel 1. Protokollens geografiske virkeområde er også det samme som i 1992-fondskonvensjonen, skade forårsaket i en kontraherende stats territorium samt en sone på 200 nautiske mil fra grunnlinjen, men begrenset til de statene som blir medlemmer av tilleggsfondet. Et tilfelle av oljesøl som er omfattet av 1992-fondskonvensjonen faller derfor også automatisk inn under 2003-tilleggsprotokollen, forutsatt at skaden forårsakes innenfor territoriet eller 200-mils sonen til en stat som også er tilsluttet tilleggsfondet. På samme måte som under 1992-ansvarskonvensjonen og 1992-fondskonvensjonen, er det uten betydning for anvendelsen av reglene hvilken nasjonale tilknytning den oljetankeren som oljeutslippet skriver seg fra har, eller hvor skipets eier hører hjemme. Det er bare hvor skaden forårsakes som er avgjørende.

Tilleggserstatning

Under avsnittet «Tilleggserstatning» reguleres vilkårene for å få erstatning fra tilleggsfondet og andre spørsmål vedrørende ansvar og erstatning. Reglene om erstatning i 2003-tilleggsfondprotokollen er basert på reglene i 1992-fondskonvensjonen, slik at alle skader og tap som dekkes av 1992-fondet også faller inn under tilleggsfondet, forutsatt at den aktuelle staten i hvis områder skaden forårsakes er tilsluttet tilleggsfondet.

Artiklene 4 og 5

Artiklene 4 og 5 regulerer utbetalingen av og omfanget av erstatningen, og forholdet mellom 1992-fondet og tilleggsfondet i den forbindelse, og de to artiklene må sees i sammenheng. Etter artikkel 4 nr. 1 kommer tilleggsfondet inn i tilfelle der de skadelidte ikke får full erstatning for skaden etter 1992-fondskonvensjonen fordi det samlede tapet etter ulykken overskrider ansvarsgrensen der, samt i tilfelle hvor det er en risiko for dette.

Det følger av artikkel 5 at tilleggsfondet kan foreta utbetalinger når forsamlingen i 1992-fondet, foreløpig eller endelig, har besluttet å dekke bare en proporsjonal andel av kravene. I tilfelle der det er usikkert om 1992-fondets ansvarsgrenser vil være tilstrekkelig, kan 1992-fondet ikke utbetale hele erstatningsbeløpet med en gang, men må proratere utbetalingene inntil videre, for eventuelt å utbetale resten når det endelige omfanget av det samlede tapet er klarlagt. Artikkel 5 innebærer at tilleggsfondet i slike tilfelle kan komme inn og dekke det overskytende inntil videre, i henhold til prosedyrene i artikkel 5 og artikkel 9. Dette er en vesentlig forbedring av systemet, fordi det innebærer at de skadelidte vil kunne motta full erstatning straks vedkommendes tap er endelig klarlagt og anerkjent av 1992-fondet, også i tilfelle hvor det er usikkert om det samlede tapet vil kunne dekkes innenfor 1992-fondets ansvarsgrenser eller ikke.

Artikkel 4 nr. 2 etablerer ansvarsgrensen i tilleggsfondet slik at summen av det som er tilgjengelig under 1992-konvensjonene og fra tilleggsfondet er på maksimalt 750 millioner SDR (ca. 7,5 milliarder kr).

Også under tilleggsfondet vil utbetalingene bli proratert dersom det er en risiko for at det samlede tapet vil overstige ansvarsgrensen på 750 millioner SDR, jf. artikkel 4 nr. 3. Med en så høy ansvarsgrense er det imidlertid lite trolig at man vil få tap av en slik størrelsesorden at dette er aktuelt.

Etter artikkel 5 er det forsamlingen i tilleggsfondet som beslutter hvilke beløp som skal utbetales fra tilleggsfondet. Dette er det samme systemet som i 1992-fondet.

Om lov om endringer i lov 24. juni 1994 nr. 39 om sjøfarten (sjøloven) og om samtykke til tiltredelse av 2003-protokollen til den internasjonale konvensjon om opprettelse av et internasjonalt fond for erstatning av oljesølskade, 1992

Artikkel 6

Artikkel 6 nr. 1 omhandler foreldelse. Foreldelse av retten til erstatning fra tilleggsfondet knyttes direkte til foreldelsen av retten til erstatning fra 1992-fondet. Hensikten med regelen er at det ikke skal være nødvendig for skadelidte å foreta fristavbrytende skritt overfor begge fondene. Det er tilstrekkelig at skadelidte foretar skritt som avbryter foreldelsesfristen overfor 1992-fondet i anledning en skade. Dette får etter artikkel 6 nr.1 automatisk tilsvarende fristavbrytende virkning i forhold til tilleggsfondet. Tilsvarende er det etter artikkel 6 nr. 2 nok at skadelidte fremsetter sitt krav overfor 1992-fondet. Kravet anses da samtidig fremsatt overfor tilleggsfondet.

Dette innebærer at for de skadelidte som fremsetter krav, vil de to fondene fremstå som en enhet. Skadelidte kan fremsette sitt totale krav overfor 1992-fondet, og trenger ikke selv å vurdere forholdet til tilleggsfondet.

Artikkel 7

Artikkel 7 tilsvarende reglene om jurisdiksjon og fondets partrettigheter i 1992-fondskonvensjonen artikkel 7. Det etableres særlige jurisdiksjonsregler i artikkel 7 nr. 2 og 3 som regulerer hvor søksmål kan reises mot tilleggsfondet når søksmål er reist mot 1992-fondet.

Artikkel 8

Artikkel 8 nr. 1 tilsvarende reglene om anerkjennelse og fullbyrdelse av dommer i 1992-fondskonvensjonen artikkel 8. Artikkel 8 nr. 2 inneholder en presisering av at det er anledning til å gi andre regler som innebærer at dommer blir anerkjent og fullbyrdet i minst like stor grad som det som følger av nr. 1. Regelen sier bare det som uansett gjelder, da bestemmelsene i nr. 1 er å anse som minimumskrav.

Artikkel 9

Artikkel 9 regulerer tilleggsfondets rett til inntreden i kravshaverens rettigheter til erstatning i forhold til skipets eier eller forsikringsgiver, samt i forhold til 1992-fondet i tilfelle der dette er aktuelt.

Avgifter

Artiklene 10 – 15 regulerer finansieringen av fondet. Finansieringen skjer på den samme måten som i 1992-fondet, ved en årlig avgift som pålegges mottakere av oljelaster i de kontraherende statene til

2003-tilleggsprotokollen. De nærmere reglene om avgiftsplikten er også de samme som i 1992-fondskonvensjonen. I en stat som er tilsluttet 2003-tilleggsfondprotokollen vil det derfor være de samme oljelastene til de samme oljeimportørene som legges til grunn ved avgiftsberegningen både i forhold til tilleggsfondet og i forhold til 1992-fondet. I et år hvor det skjer oljesølsulykker som aktiverer tilleggsfondet, vil det altså skulle betales avgift for den samme oljen to ganger, til henholdsvis 1992-fondet og til tilleggsfondet.

Artikkel 10

Artikkel 10 etablerer oljeimportørenes plikt til å betale avgift til tilleggsfondet. Plikten påhviler den som i et kalenderår sammenlagt har mottatt mer enn 150 000 tonn avgiftspliktig olje som er transportert sjøveien. Definisjonen av avgiftspliktig olje er den samme som i 1992-fondskonvensjonen, jf. 2003-tilleggsfondprotokollen artikkel 1 nr. 7 som viser til 1992-fondsprotokollen artikkel 1.

Artikkel 11

Artikkel 11 omhandler saksbehandlingen i tilleggsfondets forsamling i forbindelse med fastsettelsen av størrelsen på den årlige avgiften.

Artikkel 12

Artikkel 12 nr. 1 viser til at 1992-fondskonvensjonens artikkel 13 gjelder tilsvarende. 1992-fondskonvensjonen artikkel 13 omhandler rente mv. i tilfelle av forsinket innbetaling av avgiften. Artikkel 12 nr. 2 viser til at 1992-fondskonvensjonen artikkel 14, som gir en kontraherende stat anledning til selv å påta seg den avgiftplikten som ellers påhviler oljeimportørene, gjelder på samme måte i forhold til tilleggsfondet. Dette har ikke vært aktuelt for Norge under 1992-fondskonvensjonen, og vil heller ikke være aktuelt i forbindelse med 2003-tilleggsfondprotokollen.

Artikkel 13

I artikkel 13 nr. 1 pålegges statene en plikt til å rapportere mengde mottatt avgiftspliktig olje, samt hvem som er mottagere av oljen, til direktøren for tilleggsfondet. Systemet for rapportering er slik at rapportering til direktøren for 1992-fondet anses å oppfylle rapporteringsplikten også under 2003-tilleggsfondprotokollen. Det er den samme importerte oljen og de samme importørene som skal rapporteres til de to fondene, og dette er derfor en prak-

Om lov om endringer i lov 24. juni 1994 nr. 39 om sjøfarten (sjøloven) og om samtykke til tiltredelse av 2003-protokollen til den internasjonale konvensjon om opprettelse av et internasjonalt fond for erstatning av oljesølskade, 1992

tisk ordning. Den nærmere reguleringen av rapporteringsplikten er for øvrig også lik den tilsvarende rapporteringsplikten under artikkel 15 i 1992-fondskonvensjonen.

Etter artikkel 13 nr. 2 kan medlemsstaten bli pliktig til å dekke fondets tap dersom rapporteringsplikten misligholdes, og dette medfører tap for fondet. Det vil her ikke være tale om ansvar for oljesølsulykker som inntreffer, kun for den avgiften som eventuelt er misligholdt. Problemstillingen er lite relevant for Norge, som ikke har hatt noen problemer med å overholde rapporteringsplikten til 1992-fondet.

Artikkel 14

I artikkel 14 etablerer 2003-tilleggsfondprotokollen et nytt system med minimumsbidrag. Uansett hvor lite olje en medlemsstat mottar, bestemmer artikkel 14 nr. 1 at enhver kontraherende stat skal anses å motta et minimumskvanta på minst 1 million tonn avgiftspliktig olje. Om det ikke finnes, eller det ikke er rapportert til fondet at det finnes, mottakere av en slik mengde avgiftspliktig olje, vil staten selv måtte betale avgiften til tilleggsfondet. For Norges del er dette ikke en aktuell bestemmelse, da norske oljeimportører uansett innrapporterer mer enn 1 million tonn avgiftspliktig olje til fondet hvert år. Hensikten med denne minimumsregelen er å disiplinere medlemsstatene slik at medlemskapet tas alvorlig, herunder med hensyn til rapportering av olje. Tanken er også at man her får tilgang til en ekstraordinær tilleggsdekning som ikke bør være «gratis», selv for stater som bare importerer meget begrensede mengder olje. Grensen på 1 million tonn innebærer at bestemmelsen er av betydning for et meget lite antall stater.

Artikkel 15

Artikkel 15 gir tilleggsfondet anledning til å nekte å utbetale erstatning for forurensningsskade som inntreffer i en stat som ikke har oppfylt sine forpliktelser etter artikkel 13 til å innrapportere mottatt mengde avgiftspliktig olje. I slike tilfelle gis den aktuelle staten en frist på ett år for å oppfylle sine forpliktelser til innrapportering. Om denne fristen ikke etterkommes, skal erstatning ikke utbetales. På samme måte som i forhold til artikkel 13, er hensikten med artikkel 14 å disiplinere medlemsstatene.

Organisasjon og administrasjon

Artikkel 16 og 17

Artiklene 16 og 17 omhandler organisasjon og administrasjon av tilleggsfondet. Reglene er utarbeid-

et med tanke på at 1992-fondet og tilleggsfondet i størst mulig grad skal kunne ha felles administrasjon, for å sikre et effektivt system totalt sett. Disse organisatoriske bestemmelsene omhandles ikke videre her.

Overgangsbestemmelser

Artikkel 18

Artikkel 18 gir overgangsbestemmelser i form av særskilte regler om avgiftsplikten i en viss periode etter at protokollen er trådt i kraft. Reglene innfører såkalt «capping», som innebærer at en stat som har mottatt en samlet mengde avgiftspliktig olje som overstiger en viss prosentvis andel av den totale mengden importert olje i protokollens medlemsstater, får redusert sin avgiftsplikt i en overgangsperiode. Dette innebærer at det overskytende må dekkes av de øvrige medlemmene. Bakgrunnen for en slik regel om «capping» er at Japan krevet dette under forhandlingene. I høringsbrevet 18. mars 2003 forut for forhandlingene i IMO uttalte Nærings- og handelsdepartementet følgende om «capping»:

«Ved revisjonsforhandlingene i 1992 aksepterte man et japansk forslag om capping. Dette innebar at man satte en maksimalgrense på en enkeltstats medlemsbidrag. Det overskytende ble fordelt på de andre medlemmene. Det var den gang avgjørende å få Japan tidlig med i det nye systemet fordi de er den største bidragsyteren. Man aksepterte derfor den gang at Japans andel ble begrenset til 27,5 % av bidragene i en overgangsfase, selv om Japans kontribusjon skulle være høyere i forhold til omfanget av oljeimport til Japan. Det er ventet at Japan vil fremme et tilsvarende forslag under behandlingen av Supplementary Fund.»

På samme måte som i 1992, og på den samme bakgrunn, ble det også i forhandlingene om 2003-tilleggsfondprotokollen nødvendig å tilby Japan en regel om «capping», for å få Japan med i systemet. Artikkel 18 bestemmer at det skal gjelde en maksimalgrense for en enkelt medlemsstats bidrag til tilleggsfondet på 20 % av den totale mengde avgifter. Denne «cappingen» skal i henhold til artikkel 18 nr. 4 gjelde i en begrenset tidsperiode, enten inntil den totale mengde avgiftspliktig olje mottatt av alle kontraherende stater i et kalenderår har nådd 1 milliard tonn, eller i 10 år fra protokollens ikrafttredelse, avhengig av hva som først inntreffer. Det er sannsynlig at regelen om capping vil gjelde i 10-år fra ikrafttredelsen.

Om lov om endringer i lov 24. juni 1994 nr. 39 om sjøfarten (sjøloven) og om samtykke til tiltredelse av 2003-protokollen til den internasjonale konvensjon om opprettelse av et internasjonalt fond for erstatning av oljesølskade, 1992

Avsluttende bestemmelser

Artikkel 19

Artikkel 19 regulerer undertegning, ratifikasjon, godtakelse, godkjenning, og tiltredelse. Konvensjonen er åpen for undertegning fra 31. juli 2003 til 30. juli 2004. Stater kan velge om de vil slutte seg til protokollen ved undertegning i medhold av nr. 2 bokstav (a), ved undertegning med forbehold for ratifikasjon el.l. som etterfølges av ratifikasjon i medhold av nr. 2 bokstav (b), eller om de vil tiltre protokollen direkte uten forutgående undertegning i medhold av nr. 2 bokstav (c).

Bare kontraherende stater til 1992-fondskonvensjonen kan bli kontraherende stat til protokollen.

Artikkel 20

Artikkel 20 pålegger statene en plikt til å rapportere om avgiftpliktig olje i medhold av artikkel 15 allerede fra undertegningen eller tiltredelsen mv., selv om protokollen ikke er trådt i kraft. Det skal også ved undertegningen eller tiltredelsen el.l. rapporteres om kvanta avgiftspliktig olje mottatt i det foregående kalenderår.

Artikkel 21

Etter artikkel 21 trer protokollen i kraft tre måneder etter den dato da åtte stater har tiltrådt konvensjonen, forutsatt at de åtte aktuelle statene har mottatt til sammen minst 450 millioner tonn avgiftspliktig olje til 1992-fondet i det foregående kalenderår. For en stat som tiltrer protokollen, trer den i kraft for den staten tre måneder etter deponeringen av vedkommende dokument.

Artikkel 22

Artikkel 22 regulerer tidspunktet for første sesjon i forsamlingen i tilleggsfondet, og omhandles ikke nærmere her.

Artikkel 23

Artikkel 23 regulerer revidering og endring av protokollen, og omhandles ikke nærmere her.

Artikkel 24

Artikkel 24 omhandler adgangen til å endre begrensningsbeløpet etter en spesiell prosedyre som

ikke krever diplomatkonferanse. Bestemmelsen er standard i IMO-konvensjoner som omhandler erstatningsansvar, og innebærer at slik endring under visse forutsetninger kan vedtas i IMOs juridiske komité med to tredelers majoritet.

Artikkel 25

Artikkel 25 omhandler forholdet mellom 1992-fondskonvensjonen og 2003-tilleggsfondprotokollen for det tilfellet at begrensningsbeløpene i 1992-fondskonvensjonen heves. I så fall kan også begrensningsbeløpet i 2003-tilleggsfondprotokollen økes tilsvarende etter prosedyren omhandlet i artikkel 24.

Artikkel 26

Artikkel 26 omhandler oppsigelse av protokollen. Protokollen kan sies opp når som helst av en kontraherende stat. Oppsigelse skjer ved deponering av et dokument hos generalsekretæren, og trer i kraft 12 måneder etter deponeringen.

Artikkel 27

Artikkel 27 omhandler ekstraordinære sesjoner i fondets forsamling i visse tilfelle.

Artikkel 28

Artikkel 28 omhandler opphør av protokollen dersom kontraherende stater blir mindre enn syv, eller total mengde avgiftspliktig olje faller under 350 millioner tonn.

Artikkel 29

Artikkel 29 omhandler prosedyrene ved likvidasjon av fondet.

Artikkel 30

Artikkel 30 omhandler generalsekretærens oppgaver som depositar for protokollen.

Artikkel 31

Artikkel 31 omhandler språk.

5 Departementets vurderinger

5.1 Norges behov for å være tilsluttet 2003-tilleggsfondprotokollen

Departementet foreslår at Norge tiltrer 2003-tilleggsfondprotokollen. I høringsbrevet uttalte departementet følgende om Norges behov for å være tilsluttet protokollen:

«I Norge har det hittil ikke vært noen tilfelle av oljesøl fra oljetankskip. De tilfellene av oljesøl som vi har hatt i Norge har vært forårsaket av drivstofføljen fra andre typer skip som har havarert. Det største tapet i Norge etter en slik ulykke var i forbindelse med Green Ålesund i 2000, hvor det samlede tapet var på 86 millioner kr. Dette beløpet inkluderte imidlertid ikke bare oljesølet, men også tap knyttet til opprensningsbehov pga. skipets last (fisk). Om erstatningsbeløpene etter oljesølsulykker i Norge, se ellers oversikten i vedlegg 1 i NOU 2002: 15 Ansvar for oppryddningstiltak etter sjøulykker.

Det foreligger imidlertid også for Norges del en risiko for oljesøl fra store oljetankere. Det stigende omfanget av oljeeksport fra russiske havner i nordområdene vil medføre økt transport av olje langs norskekysten, og derved økt fare for oljesøl etter ulykker med slike skip. Man fikk en påminnelse om dette den 25. juni i år, da 100.000-tonneren «M/T Moscow» fikk motorstopp 19 nautiske mil utenfor Honningsvåg og Nordkapp med 102.000 tonn råolje om bord. (Til sammenligning hadde Prestige 77.000 tonn olje om bord, mens Erika hadde 30.000 tonn oljelast). Det gikk bra denne gangen, men under andre forhold kunne det kanskje sett annerledes ut.

Det er på denne bakgrunn Justisdepartementets vurdering at det klart er behov fra norsk side for den tilleggsbeskyttelsen mot de største oljekatastrofene som 2003-tilleggsfondprotokollen vil gi.»

Som det fremgår over i kapittel 3 uttaler alle de høringsinstansene som har gitt merknader at man støtter departementets forslag om å tiltre 2003-tilleggsfondprotokollen. (Etter at høringsbrevet det er sitert fra over gikk ut, er departementet blitt oppmerksom på at det på 1970-tallet var en ulykke med en oljetanker, «Drupa», utenfor Stavanger.)

Miljøverndepartementet uttaler:

«Vi er enige med Justisdepartementet i at det klart er behov fra norsk side for den tilleggsbeskyttelsen mot de største oljekatastrofene som denne protokollen vil gi. Det norske kystmiljøet er sårbart med rike fiskeressurser og andre marine ressurser. Selv om det i Norge hittil ikke har vært noen tilfelle av oljesøl fra oljetankskip, er det fare for at slike ulykker også kan skje her. Faren for store oljesøl i norske farvann forsterkes av den økende oljetransporten langs norskekysten fra Russland.»

Fiskeridepartementet uttaler:

«Norske hav- og kystområder er grunnlag for blant annet marine næringer som representerer store verdier og sysselsetting, og en turistnæring som i stor grad er basert på ren natur. Forslaget om opprettelse av et tilleggsfond under Fondskonvensjonen vil, i henhold til høringsdokumentene, innebære at man står i en vesentlig bedre posisjon med hensyn til erstatning for skader etter oljeforurensning.»

Norges Fiskarlag uttaler:

«Med det stigende omfanget av økt transport av olje langs norskekysten fra russiske havner, dekker tiltaket klart et reelt behov. Dersom en oljesølskatastrofe skulle inntreffe og dette medfører inntektstap for fiskerne, anføres at også fiskerne må bli å betrakte som skadelidte. Det bes om at dette presiseres i de relevante bestemmelsene, herunder Sjøloven og Petroleumsloven.»

Til dette skal *departementet* bemerke at det er klart at fiskere som lider tap etter en oljekatastrofe er å anse som skadelidte i henhold til de internasjonale konvensjonene om oljesølskade, herunder 2003-tilleggsfondprotokollen. Dette er fast praksis i det internasjonale erstatningsfondet for oljesølskade, og er ikke nødvendig å presisere spesielt i den norske lovteksten. Skulle man omhandlet dette spørsmålet spesielt i den norske sjøloven, måtte i så fall også alle andre grupper av skadelidte vært nevnt. Dette anses ikke hensiktsmessig.

Norsk Petroleumsinstitutt, som også støtter forslaget om at Norge skal tiltre 2003-tilleggsfondprotokollen, uttaler (deler av uttalelsen er på engelsk, og siteres her derfor på engelsk):

Om lov om endringer i lov 24. juni 1994 nr. 39 om sjøfarten (sjøloven) og om samtykke til tiltredelse av 2003-protokollen til den internasjonale konvensjon om opprettelse av et internasjonalt fond for erstatning av oljesølskade, 1992

«Vi vil peke på betydningen av å unngå konkurransevidende effekter av ordningen, og er derfor ikke positive til en «Capping» av fondet.

Ordningen vil medføre økte kostnader for oljeimportørene. Størrelsen på økningen og risikoen for at økningen utløses, vil avhenge av hvor mange land som ratifiserer ordningen.

We will take the opportunity to put focus on the statement made by Oil Companies International Marine Forum (OCIMF), that the new funds distorts the balance of responsibility between the ship owner, who is responsible for the ship and its crew, and cargo interests who now will pay the bulk of all claims in the event of a major incident.»

Når det gjelder merknadene om «capping» viser *departementet* til at heller ikke departementet ser slik «capping» som ønskelig, men at dette var nødvendig for å få Japan med. Japan har meget betydelig oljeimport, og er derfor en av de viktigste bidragsutøkerne til fondet. Når det gjelder det spørsmålet som reises vedrørende balansen mellom skipseierens ansvar på den ene siden, og oljeimportørens ansvar (gjennom fondet) på den andre siden, skal departementet bemerke at dette spørsmålet var gjenstand for mye oppmerksomhet i forbindelse med forhandlingene i IMO. I forbindelse med 2003-tilleggsfondprotokollen ble det ikke samtidig etablert en tilsvarende tilleggsprotokoll for skipseierens ansvar som det eieransvaret man har i det underliggende 1992-systemet. Grunnen til dette var at en tilsvarende «tilleggskonvensjon» i forhold til skipseierens ansvar ville innebære at man måtte operere med ulike ansvarsbeløp for skip fra ulike stater, hvilket i praksis ikke vil fungere tilfredsstillende, blant annet fordi det antakelig ville resultere i at de fleste oljetankere ville flagget seg ut av dette systemet. Man fant på denne bakgrunn tidlig under

forhandlingene i IMO at det ikke ville være mulig å etablere en tilsvarende tilleggsdekning i forhold til skipseierens ansvar. Skipseierens ansvar ble imidlertid økt vesentlig (med 50, 37 %) med virkning fra 1.11.2003, samtidig som 1992-fondets ansvar ble økt tilsvarende. Samlet sett innebærer dette at flere ulykker vil dekkes fullt ut av eierens ansvar, uten at fondet blir involvert over hodet. På den annen side vil større beløp dekkes av fondet i de – meget få – tilfellene av de største oljesølsulykkene. Hvilken effekt dette har samlet sett i forholdet mellom skips-siden og oljeimportørsiden, er det vanskelig å si, da dette avhenger av hvilke ulykker som inntreffer. I noen år vil skipssiden bære en større byrde samlet sett enn oljeimportørsiden, mens det i andre år kan være omvendt.

5.2 Formen for og tidspunktet for norsk tilslutning til protokollen

2003-tilleggsfondprotokollen trer i kraft når 8 stater med en viss samlet mengde oljeimport har tiltrådt, jf. artikkel 21. Det er grunn til anta at flertallet av EUs medlemsstater vil tiltre 2003-protokollen løpet av første halvår 2004, flere så tidlig som i februar 2004. Departementet mener Norge bør tiltre protokollen så raskt som mulig, og helst i løpet av februar 2004, for å være sikret at Norge er med som medlem i tilleggsfondet helt fra begynnelsen.

2003-tilleggsfondprotokollen gir anledning til å slutte seg til protokollen direkte ved tiltredelse i medhold av artikkel 19 nr. 2 bokstav c, uten forutgående undertegning. Departementet foreslår at Norge tiltrer 2003-tilleggsfondprotokollen ved slik direkte tiltredelse uten forutgående undertegning, da dette er en raskere fremgangsmåte.

6 Økonomiske og administrative konsekvenser av tiltredelse til 2003-tilleggsfondprotokollen

Tilleggsfondet vil medføre at det stilles vesentlig større beløp til disposisjon for opprensningsaksjoner og kompensasjon for økonomisk skade ved oljesøl fra oljetankere i tilfelle der tapene er så omfattende at 1992-fondskonvensjonen ikke gir full erstatning. Med tilleggsfondet er man sikret at det gis full erstatning til alle skadelidte, både det offentlige og private, selv etter de helt ekstraordinære oljesølskatastrofene. En slik sikkerhet har man i dag ikke uten tilleggsfondet.

For importører av avgiftspliktig olje vil forslaget medføre økte kostnader i form av avgifter til tilleggsfondet, dersom det inntreffer slike oljesølsulykker at tilleggsfondet kommer inn. Det er ikke mulig å gi noe eksakt tall på hvilke beløp som vil påløpe i slik avgift. Dette avhenger for det første av hvilke stater som tiltrer tilleggsfondet, og som der ved er med på å dele kostnadene. Norge er imidlertid blant de mindre oljeimportørene, og vil derfor ikke bære hovedbyrden av finansieringen. I 2001 var norske oljeimportørers andel til 1992-fondet 2,44 % av samlet innbetalt beløp. Dersom man legger til grunn at alle EU-landene (inkludert de nye medlemsstatene) og Norge ratifiserer 2003-tilleggsfondprotokollen, vil Norges andel bli ca. 4,73 % av tilleggsfondet. Man kan imidlertid regne med at også større land utenfor Europa, som Canada, Australia og Japan, også vil ratifisere protokollen etter hvert. I så fall reduseres Norges andel vesentlig i forhold til tallet over. Man vil da nærme seg en andel på 2 til 3 prosent

Hva norske oljeimportørers andel av avgiften vil utgjøre i kostnader er imidlertid også helt avhengig av hvilke ulykker som skjer. Det vil bare være helt unntaksvis, og langt fra hvert år, at det vil inntreffe oljesølskatastrofer i en slik størrelsesorden at tilleggsfondet vil komme inn. Mens 1992-fondet kan sammenlignes med en alminnelig forsikring for påregnelige tilfelle som «alle» bør ha, kan tilleggsfondet mer sammenlignes med en form for «toppforsikring» for de som ønsker trygghet også for de helt ekstraordinære tilfellene. Det kan gå tiår uten noen slik ulykke. På den annen side vil slike ulykker også kunne inntreffe hyppigere enn man forventer i dag. Siden 1969 har det imidlertid, i de sta-

tene som er medlemmer av de internasjonale konvensjonene, bare vært ulykkene med Erika i 1999 og Prestige i 2002 hvor samlet tap etter en oljesølsulykke har oversteget 203 millioner SDR (1992-fondskonvensjonens nye ansvarsbeløp etter 1. november 2003). I forbindelse med ulykken med Erika var det pr. 10. oktober 2003 «bare» kommet inn krav til fondet på til sammen 173 millioner SDR, men etter det departementet har fått opplyst har bl.a. franske Total her hatt betydelige utgifter (muligens opp mot 200 mill. SDR) som ikke er meldt inn i fondet. Etter ulykken med Prestige var det pr. 1. oktober 2003 innkommet krav til fondet på samlet ca. 435 millioner SDR. (USA er ikke med i de internasjonale oljesølskonvensjonene, men likevel bør også her nevnes ulykken med «Exon Valdez» i 1989 hvor det samlede tapet var enormt, på over 1 milliard USD.)

Om det skulle inntreffe en ulykke der det samlede tapene er på 750 millioner SDR, vil 203 millioner SDR hvile på 1992-fondet og 547 millioner SDR på tilleggsfondet. Med en norsk andel på 3 % i tilleggsfondet ville i et slikt tilfelle ca 164 mill. kr. i avgifter til tilleggsfondet falle på norske avgiftspliktige, i tillegg til avgiften under 1992-fondet. Det er imidlertid lite sannsynlig at man vil få en ulykke der tapene er så høye som maksimalgrensen på 750 millioner SDR. Ved en ulykke på for eksempel 400 millioner SDR, hvilket altså ville innebære tap i en størrelsesorden tilsvarende de innkomne kravene etter ulykken med Prestige, ville 197 millioner falle på 2003-tilleggsfondet. 3 % av dette ville utgjøre ca. 5,9 millioner SDR, eller ca 60 millioner kr.

Innrapporteringen av avgiftspliktig olje til tilleggsfondet vil ikke medføre noen økt administrativ byrde av betydning verken for myndighetene eller for oljeimportørene. Myndighetene foretar allerede i dag slik innrapportering til 1992-fondet. Det vil være den samme oljen til de samme importørene som skal innrapporteres til tilleggsfondet, og det følger av 2003-tilleggsfondprotokollen artikkel 13 at innrapporteringen til 1992-fondet samtidig skal anses som innrapportering til tilleggsfondet. Det blir altså ingen dobbeltrapportering.

7 Endring av sjøloven § 207 tredje ledd

Sjøloven § 207 tredje ledd regulerer skipseierens erstatningsansvar for oljesøl fra oljetanker, når det voldes forurensningsskade i stat som ikke er tilsluttet 1992-ansvarskonvensjonen eller på det åpne hav. Det dreier seg om oljesøl fra skip som i utgangspunktet er omfattet av 1992-ansvarskonvensjonen, men hvor oljesølet forårsakes i områder som er utenfor konvensjonens virkeområde. Sjøloven § 207 tredje ledd første punktum tar sikte på å gjøre de samme ansvars grensene gjeldende for skipseieren i slike tilfelle, som de ansvars grensene som gjelder innenfor konvensjonens virkeområde etter sjøloven § 194 første ledd.

I forbindelse med at ansvars grensene i 1992-ansvarskonvensjonen ble økt med 50, 37 % med virkning fra 1. november 2003, jf. Ot.prp. nr. 32 (2001–2002), ble imidlertid ved en forglemmelse ikke en

tilsvarende økning foretatt i § 207 tredje ledd. § 207 tredje ledd foreslås nå derfor endret, slik at ansvars grensene igjen blir de samme som de som gjelder etter § 194. Det har ikke vært foretatt noen særskilt høring av spørsmålet. Det er imidlertid en generell forutsetning at ansvars grensene i § 207 tredje ledd skal være de samme som i § 194. Ny høring anses derfor unødvendig i forbindelse med at ansvars grensene i § 207 tredje ledd oppdateres for å følge med endringen som er skjedd i § 194. Skipseierens forsikring dekker allerede de nye beløpene, og endringen har derfor ingen økonomiske eller administrative virkninger for skipseierne. For forsikringsgiveren innebærer endringen økt ansvar, om en slik ulykke skulle inntreffe og blir brakt inn for norske domstoler.

8 Særskilte merknader til de enkelte paragrafene

Generelt

1992-fondskonvensjonen er gjennomført i norsk rett ved en generell inkorporasjon, jf. sjøloven § 201 som gjør konvensjonen gjeldende som norsk lov. De nærmere bestemmelsene om retten til erstatning, herunder ansvarsgrenser mv., er derfor ikke inntatt i sjølovens bestemmelser. Visse bestemmelser har det imidlertid vært nødvendig å gjennomføre spesielt i sjøloven. Sjøloven § 202 hjemler avgiftsplikten til fondet som påhviler oljeimportørene, sjøloven § 204 gir vernetingsregler for krav mot erstatningsfondet og enkelte konvensjonsbestemte prosessuelle særregler vedrørende slike saker, mens § 205 annet ledd omhandler anerkjennelse og fullbyrdelse av utenlandsk dom i disse sakene. På disse punktene er 2003-tilleggsfondprotokollens regler parallelle med 1992-fondskonvensjonen. Departementet foreslår at 2003-tilleggsfondprotokollens regler gjennomføres på den samme måten som 1992-fondskonvensjonen, i form av en generell henvisning i sjøloven § 201, og med særskilte regler i §§ 202, 204 og 205. I tillegg foreslås særlige regler om foreldelsen i sjøloven § 503.

Til § 191

I § 191 foreslås et nytt niende ledd med en definisjon av forkortelsen 2003-tilleggsfondprotokollen.

Til § 201

§ 201 første ledd inkorporerer i dag 1992-fondskonvensjonen i norsk rett gjennom en henvisning til at konvensjonen gjelder som lov. 2003-tilleggsfondprotokollen foreslås gjennomført på den samme måten, i form av en henvisning i § 201 første ledd. Annet ledd regulerer fondets regresskrav mot andre enn skipets eier og dennes forsikringsgiver. Ved en endring av ordet «fondets» til «fondenes» i annet ledd gjøres de samme reglene gjeldende for tilleggsfondets regresskrav.

Til § 202

§ 202 første ledd omhandler avgiftsplikten til 1992-fondet. Reglene om dette er de samme i 2003-til-

leggsfondprotokollen som i 1992-fondskonvensjonen. I et nytt annet ledd foreslås derfor de samme regler om dette i forhold til tilleggsfondet, som de som gjelder etter første ledd i forhold til 1992-fondet. I overskriften og i nåværende annet ledd (nye tredje ledd) foretas enkelte mindre endringer som en konsekvens av at § 202 nå omhandler avgiftsplikten til begge fondene.

Til § 204

§ 204 omhandler verneting mv. vedrørende krav mot 1992-fondet. Det er de samme reglene om dette som gjelder i forhold til tilleggsfondet. § 204 endres derfor slik at det også henvises til Det internasjonale tilleggsfond (2003), i tillegg til Det internasjonale erstatningsfond (1992).

Til § 205

I § 205 om anerkjennelse og fullbyrdelse av utenlandske dommer foreslås et nytt tredje ledd, som gjør de samme reglene om dette gjeldende for tilleggsfondet som det som gjelder i forhold til 1992-fondet.

Til § 207

I § 207 tredje ledd endres ansvarsgrensene til de samme beløp som i § 194 etter endringene som trådte i kraft 1. november 2003.

Til § 503

I nye tredje ledd første punktum i § 503 foreslås en bestemmelse som gjennomfører artikkel 6 nr. 1 i 2003-tilleggsfondprotokollen, som innebærer at krav mot tilleggsfondet foreldes bare når krav mot 1992-erstatningsfondet i anledning samme hendelse foreldes. Dette innebærer at det av hensyn til foreldelsen ikke er nødvendig å foreta fristavbrytende skritt separat i forhold til tilleggsfondet. Om foreldelsesfristen avbrytes i forhold til 1992-fondet, vil det samme automatisk bli virkningen i forhold til tilleggsfondet. I annet punktum foreslås en bestemmelse som gjennomfører protokollens artikkel 6 nr. 2, om at et krav fremsatt mot 1992-fondet skal anses fremsatt også mot tilleggsfondet.

Om lov om endringer i lov 24. juni 1994 nr. 39 om sjøfarten (sjøloven) og om samtykke til tiltredelse av 2003-protokollen til den internasjonale konvensjon om opprettelse av et internasjonalt fond for erstatning av oljesølskade, 1992

Til ikraftttredelsesbestemmelsene

Justis- og politidepartementet

Forslagene i del I til gjennomføring av reglene i 2003-tilleggsfondprotokollen foreslås satt i kraft fra den tid Kongen bestemmer. Reglene vil bli satt i kraft fra det tidspunkt 2003-tilleggsfondprotokollen trer i kraft for Norge.

Endringen i sjøloven § 207 tredje ledd foreslås satt i kraft straks.

Del II med forslag om at Stortinget samtykker til tiltredelse av 2003-tilleggsfondprotokollen foreslås også satt i kraft straks,

t i l r å r :

At Deres Majestet godkjenner og skriver under et framlagt forslag til proposisjon til Stortinget om lov om endringer i lov 24. juni 1994 nr. 39 om sjøfarten (sjøloven) og om samtykke til tiltredelse av 2003-protokollen til den internasjonale konvensjon om opprettelse av et internasjonalt fond for erstatning av oljesølskade, 1992.

Vi HARALD, Norges Konge,

s t a d f e s t e r :

Stortinget blir bedt om å gjøre vedtak til lov om endringer i lov 24. juni 1994 nr. 39 om sjøfarten (sjøloven) og om samtykke til tiltredelse av 2003-protokollen til den internasjonale konvensjon om opprettelse av et internasjonalt fond for erstatning av oljesølskade, 1992 i samsvar med et vedlagt forslag.

Om lov om endringer i lov 24. juni 1994 nr. 39 om sjøfarten (sjøloven) og om samtykke til tiltredelse av 2003-protokollen til den internasjonale konvensjon om opprettelse av et internasjonalt fond for erstatning av oljesølskade, 1992

Forslag

til lov om endringer i lov 24. juni 1994 nr. 39 om sjøfarten (sjøloven) og om samtykke til tiltredelse av 2003-protokollen til den internasjonale konvensjon om opprettelse av et internasjonalt fond for erstatning av oljesølskade, 1992

I

I lov 24. juni 1994 nr. 39 om sjøfarten (sjøloven) gjøres følgende endringer:

§ 191 nytt niende ledd skal lyde:

Med 2003-tilleggsfondprotokollen forstås i dette kapittelet protokollen av 16. mai 2003 til 1992-fondskonvensjonen.

§ 201 skal lyde:

§ 201. Det internasjonale erstatningsfond (1992) og *Det internasjonale tilleggsfond (2003)*

I tillegg til den erstatning skadelidte kan få etter §§ 191 til 196 og § 200, har skadelidte rett til erstatning etter reglene i 1992-fondskonvensjonen og *2003-tilleggsfondprotokollen*. 1992-fondskonvensjonen og *2003-tilleggsfondprotokollen* gjelder som lov.

For *fondenes* regresskrav mot andre enn skipets eier og dennes forsikringsgiver gjelder § 193 tredje ledd tilsvarende.

I § 202 gjøres følgende endringer:

Overskriften skal lyde:

Avgifter til Det internasjonale erstatningsfond (1992) og *Det internasjonale tilleggsfond (2003)*

Nytt annet ledd skal lyde:

Den som på norsk territorium i kalenderåret mottar mer enn til sammen 150000 tonn råolje eller tunge fyringsoljer eller tunge destillater som definert i 2003-tilleggsfondprotokollen artikkel 1 paragraf 7, jf. 1992-fondskonvensjonen artikkel 1 paragraf 3, skal betale slike avgifter til Det internasjonale tilleggsfond (2003) som fondets organer gyldig fastsetter, og stille slik sikkerhet for avgifter som måtte bli bestemt. Første ledd annet og tredje punktum gjelder tilsvarende, men slik at henvisningen til 1992-fondskonvensjonen skal leses som henvisning til 2003-tilleggsfondprotokollen.

Nåværende annet ledd, som blir nytt tredje ledd, skal lyde:

Den som på norsk territorium mottar olje som nevnt i første og annet ledd, plikter å gi opplysninger om mottatt kvantum etter forskrifter fastsatt av departementet.

Nåværende tredje ledd blir fjerde ledd.

§ 204 skal lyde:

§ 204 Søksmål mm vedrørende Det internasjonale erstatningsfond (1992) og *Det internasjonale tilleggsfond (2003)*

Krav om erstatning etter 1992-fondskonvensjonen og *2003-tilleggsfondprotokollen* kan reises ved norsk domstol bare i tilfelle som nevnt i § 203 første ledd, og bare dersom søksmål mot skipets eier eller dennes forsikringsgiver i anledning av samme skade ikke tidligere er reist i stat tilsluttet *henholdsvis* 1992-fondskonvensjonen eller *2003-tilleggsfondprotokollen*.

Er søksmål etter § 203 første ledd reist mot skipets eier eller dennes forsikringsgiver, kan søksmål mot Det internasjonale erstatningsfond (1992) eller *Det internasjonale tilleggsfond (2003)* i anledning av samme skade bare reises ved samme domstol. For øvrig kan søksmål mot *fondene* bare reises ved domstol hvor søksmål etter § 203 første ledd kunne ha vært reist.

Det internasjonale erstatningsfond (1992) og *Det internasjonale tilleggsfond (2003)* kan intervernere som part i enhver sak mot skipets eier eller dennes forsikringsgiver om erstatning etter dette kapittelet og blir ved slik intervensjon bundet av dommen.

Når erstatningssak er reist mot eieren eller dennes forsikringsgiver, kan hver av sakens parter ved brev varsle Det internasjonale erstatningsfond (1992) og *Det internasjonale tilleggsfond (2003)* om saken. Brevet besørges sendt av retten som rekommandert brev til *fondenes* direktører. Har det aktuelle

Om lov om endringer i lov 24. juni 1994 nr. 39 om sjøfarten (sjøloven) og om samtykke til tiltredelse av 2003-protokollen til den internasjonale konvensjon om opprettelse av et internasjonalt fond for erstatning av oljesølskade, 1992

fondet fått slikt varsel i så god tid at det effektivt har kunnet vareta sine interesser, blir det bundet av en rettskraftig dom i saken.

§ 205 nytt tredje ledd skal lyde:

Tilsvarende gjelder dom mot Det internasjonale tilleggsfond (2003) avsagt i stat som står tilsluttet 2003-tilleggsfondprotokollen eller hvor fondet har sitt sete, forutsatt at domstolen er kompetent etter 2003-tilleggsfondprotokollen artikkel 7.

§ 207 tredje ledd skal lyde:

Gjøres ansvar gjeldende ved norsk domstol i anledning av at skip har voldt forurensningsskade i annen stat enn konvensjonsstat eller på det åpne hav, eller at det er truffet tiltak for å avverge eller begrense slik skade, er ansvaret begrenset til 4.510.000 SDR for skip med tonnasje som ikke overstiger 5000 tonn. For skip med tonnasje på mer enn 5000 tonn økes ansvarsgrensen med 631 SDR pr tonn over 5000 tonn. Ansvarsgrensen kan likevel ikke i noe tilfelle overstige 89.770.000 SDR. For øvrig gjelder bestemmelsene i annet ledd og i § 194 fjerde ledd tilsvarende.

§ 503 nytt tredje ledd skal lyde:

Krav mot Det internasjonale tilleggsfond (2003) faller bort når krav om erstatning fra Det internasjonale erstatningsfond (1992) faller bort etter første ledd. Krav fremsatt mot Det internasjonale erstatningsfond (1992) anses også å være fremsatt mot Det internasjonale tilleggsfond (2003).

II

Stortinget samtykker til tiltredelse av 2003-protokollen til den internasjonale konvensjon om opprettelse av et internasjonalt fond for erstatning av oljesølskade, 1992.

III

1. Del I, med unntak av endringene i § 207 tredje ledd, trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer
2. § 207 tredje ledd trer i kraft straks.
3. Del II trer i kraft straks.

Om lov om endringer i lov 24. juni 1994 nr. 39 om sjøfarten (sjøloven) og om samtykke til tiltredelse av 2003-protokollen til den internasjonale konvensjon om opprettelse av et internasjonalt fond for erstatning av oljesølskade, 1992

Vedlegg 1

Protocol of 2003 to the International Convention on the Establishment of an International Fund for Compensation for Oil Pollution Damage, 1992

The contracting states to the present protocol, BEARING IN MIND the International Convention on Civil Liability for Oil Pollution Damage, 1992 (hereinafter «the 1992 Liability Convention»),

HAVING CONSIDERED the International Convention on the Establishment of an International Fund for Compensation for Oil Pollution Damage, 1992 (hereinafter «the 1992 Fund Convention»),

AFFIRMING the importance of maintaining the viability of the international oil pollution liability and compensation system,

NOTING that the maximum compensation afforded by the 1992 Fund Convention might be insufficient to meet compensation needs in certain circumstances in some Contracting States to that Convention,

RECOGNIZING that a number of Contracting States to the 1992 Liability and 1992 Fund Conventions consider it necessary as a matter of urgency to make available additional funds for compensation through the creation of a supplementary scheme to which States may accede if they so wish,

BELIEVING that the supplementary scheme should seek to ensure that victims of oil pollution damage are compensated in full for their loss or damage and should also alleviate the difficulties faced by victims in cases where there is a risk that the amount of compensation available under the 1992 Liability and 1992 Fund Conventions will be insufficient to pay established claims in full and that as a consequence the International Oil Pollution Compensation Fund, 1992, has decided provisionally that it will pay only a proportion of any established claim,

CONSIDERING that accession to the supplementary scheme will be open only to Contracting States to the 1992 Fund Convention,

2003-protokollen til den internasjonale konvensjon om opprettelse av et internasjonalt fond for erstatning av oljesølskade, 1992

De kontraherende stater,

SOM ER OPPMERKSOMME på den internasjonale konvensjon om erstatningsansvar for oljesølskade, 1992 (heretter benevnt «1992-ansvarskonvensjonen»),

SOM HAR VURDERT den internasjonale konvensjon om opprettelse av et internasjonalt fond for erstatning av oljesølskade, 1992 (heretter benevnt «1992-fondskonvensjonen»),

SOM BEKREFTER at det er viktig å opprettholde levedyktigheten til det internasjonale ansvars- og kompensasjonssystemet for oljesølskade,

SOM MERKER SEG at den maksimale erstatningen etter 1992-fondskonvensjonen kan være utilstrekkelig til å imøtekomme erstatningsbehovet under visse omstendigheter i enkelte kontraherende stater til den konvensjonen,

SOM ERKJENNER at en rekke kontraherende stater til 1992-ansvarskonvensjonen og 1992-fondskonvensjonen anser det nødvendig og presserende at ytterligere midler for erstatning gjøres tilgjengelig gjennom opprettelsen av et tilleggssfond som statene kan tiltre om de så ønsker,

SOM MENER at tilleggssfondet bør sikre at ofre for oljesølskade får full erstatning for sine skader og tap, og også bør lette vanskelighetene som ofrene møter i saker hvor det er en risiko for at erstatningen som er tilgjengelig under 1992-ansvarskonvensjonen og 1992-fondskonvensjonen ikke er tilstrekkelig til å dekke anerkjente krav fullt ut, og det internasjonale fond for erstatning av oljesølskade som en følge derav foreløpig har besluttet å dekke kun en proporsjonal andel av de anerkjente kravene,

SOM ERKJENNER at tilleggssystemet bare kan tiltres av kontraherende stater til 1992-fondskonvensjonen,

Om lov om endringer i lov 24. juni 1994 nr. 39 om sjøfarten (sjøloven) og om samtykke til tiltredelse av 2003-protokollen til den internasjonale konvensjon om opprettelse av et internasjonalt fond for erstatning av oljesølskade, 1992

Have agreed as follows:

Er blitt enige om følgende:

General provisions

Article 1

For the purposes of this Protocol:

1. «1992 Liability Convention» means the International Convention on Civil Liability for Oil Pollution Damage, 1992;
2. «1992 Fund Convention» means the International Convention on the Establishment of an International Fund for Compensation for Oil Pollution Damage, 1992;
3. «1992 Fund» means the International Oil Pollution Compensation Fund, 1992, established under the 1992 Fund Convention;
4. «Contracting State» means a Contracting State to this Protocol, unless stated otherwise;
5. When provisions of the 1992 Fund Convention are incorporated by reference into this Protocol, «Fund» in that Convention means Supplementary Fund, unless stated otherwise;
6. «Ship», «Person», «Owner», «Oil», «Pollution Damage», «Preventive Measures» and «Incident» have the same meaning as in article I of the 1992 Liability Convention;
7. «Contributing Oil», «Unit of Account», «Ton», «Guarantor» and «Terminal installation» have the same meaning as in article 1 of the 1992 Fund Convention, unless stated otherwise;
8. «Established claim» means a claim which has been recognised by the 1992 Fund or been accepted as admissible by decision of a competent court binding upon the 1992 Fund not subject to ordinary forms of review and which would have been fully compensated if the limit set out in article 4, paragraph 4, of the 1992 Fund Convention had not been applied to that incident;
9. «Assembly» means the Assembly of the International Oil Pollution Compensation Supplementary Fund, 2003, unless otherwise indicated;
10. «Organization» means the International Maritime Organization;
11. «Secretary-General» means the Secretary-General of the Organization.

Article 2

1. An International Supplementary Fund for compensation for pollution damage, to be named The International Oil Pollution Compensation Supplementary Fund, 2003. (hereinafter «the Supplementary Fund»), is hereby established.

Alminnelige bestemmelser

Artikkel 1

I denne protokollen skal:

1. «1992-ansvarskonvensjonen» betyr den internasjonale konvensjon om erstatningsansvar for oljesølskade, 1992;
2. «1992-fondskonvensjonen» betyr den internasjonale konvensjon om opprettelse av et internasjonalt fond for erstatning av oljesølskade, 1992;
3. «1992-fond» betyr det internasjonale fond for erstatning av oljesølskade, 1992, etablert under 1992-fondskonvensjonen;
4. «kontraherende stat» betyr en kontraherende stat til denne protokollen, med mindre annet framgår;
5. «fond» i bestemmelser i 1992-fondskonvensjonen som er inkorporert i denne protokollen ved henvisning, betyr «tilleggsfond» her, med mindre annet framgår;
6. «skip», «person», «eier», «olje», «forurensningsskade», «avvergingstiltak» og «begivenhet» betyr det samme som i artikkel I i 1992-ansvarskonvensjonen, med mindre annet framgår;
7. «avgiftspliktig olje», «regneenhet», «tonn», «forsikringsgiver» og «mottaksanlegg» betyr det samme som i artikkel I i 1992-fondskonvensjonen, med mindre annet framgår;
8. «anerkjent krav» betyr et krav som er anerkjent av 1992-fondet eller som er anerkjent ved avgjørelse av en kompetent domstol som er bindende for 1992-fondet og som ikke kan overprøves ved vanlige rettsmidler, og som ville ha blitt erstatet fullt ut dersom ikke ansvarsgrensen i artikkel 4 paragraf 4 i 1992-fondskonvensjonen var gjort gjeldende for den begivenheten;
9. «forsamling» betyr forsamlingen i det internasjonale tilleggsfond for erstatning av oljesølskade, 2003, med mindre annet framgår;
10. «organisasjonen» betyr den internasjonale sjøfartsorganisasjonen;
11. «generalsekretæren» betyr organisasjonens Generalsekretær.

Artikkel 2

1. Hermed opprettes et internasjonalt tilleggsfond for erstatning av forurensningsskader. Fondet skal hete «Det internasjonale tilleggsfond for erstatning av oljesølskade, 2003» (heretter benevnt «Tilleggsfondet»).

Om lov om endringer i lov 24. juni 1994 nr. 39 om sjøfarten (sjøloven) og om samtykke til tiltredelse av 2003-protokollen til den internasjonale konvensjon om opprettelse av et internasjonalt fond for erstatning av oljesølskade, 1992

2. The Supplementary Fund shall in each Contracting State be recognized as a legal person capable under the laws of that State of assuming rights and obligations and of being a party in legal proceedings before the courts of that State. Each Contracting State shall recognize the Director of the Supplementary Fund as the legal representative of the Supplementary Fund.

Article 3

This Protocol shall apply exclusively:

- (a) to pollution damage caused:
 - (i) in the territory, including the territorial sea, of a Contracting State, and
 - (ii) in the exclusive economic zone of a Contracting State, established in accordance with international law, or, if a Contracting State has not established such a zone, in an area beyond and adjacent to the territorial sea of that State determined by that State in accordance with international law and extending not more than 200 nautical miles from the baselines from which the breadth of its territorial sea is measured;
- (b) to preventive measures, wherever taken, to prevent or minimize such damage.

Supplementary Compensation

Article 4

1. The Supplementary Fund shall pay compensation to any person suffering pollution damage if such person has been unable to obtain full and adequate compensation for an established claim for such damage under the terms of the 1992 Fund Convention, because the total damage exceeds, or there is a risk that it will exceed, the applicable limit of compensation laid down in article 4, paragraph 4, of the 1992 Fund Convention in respect of any one incident.
2.
 - (a) The aggregate amount of compensation payable by the Supplementary Fund under this article shall in respect of any one incident be limited, so that the total sum of that amount together with the amount of compensation actually paid under the 1992 Liability Convention and the 1992 Fund Convention within the scope of application of this Protocol shall not exceed 750 million units of account.
 - (b) The amount of 750 million units of account mentioned in paragraph 2(a) shall be converted into national currency on the basis of

2. Fondet skal i enhver kontraherende stat anerkjennes som en juridisk person som etter vedkommende stats lov kan erverve rettigheter og forpliktelser samt være part i saker ved domstolene i staten. De kontraherende stater skal anerkjenne Tilleggsfondets direktør som Tilleggsfondets lovlige stedfortreder.

Artikkel 3

Protokollen kommer bare til anvendelse på:

- (a) forurensningsskade forårsaket:
 - (i) en kontraherende stats territorium, herunder sjøterritorium, og
 - (ii) en kontraherende stats økonomiske sone, som er opprettet i samsvar med internasjonal rett, eller, hvis en kontraherende stat ikke har opprettet en slik sone, i et område utenfor og grensende opp til dens sjøterritorium, slik vedkommende stat har fastsatt etter internasjonal rett og hvor området ikke måler mer enn 200 nautiske mil fra de grunnlinjer som sjøterritoriet måles fra.
- (b) avvergingstiltak, uansett hvor disse gjennomføres, for å avverge eller begrense slik skade.

Tilleggserstatning

Artikkel 4

1. Tilleggsfondet skal betale erstatning til enhver person som er påført skade ved forurensning, dersom vedkommende ikke har fått full erstatning for skaden etter 1992-fondskonvensjonen, fordi det totale tapet overskrider, eller det er en risiko for at det vil overskride, gjeldende ansvarsgrense for en begivenhet etter artikkel 4 paragraf 4 i 1992-fondskonvensjonen.
2.
 - (a) Det samlede erstatningsbeløp som Tilleggsfondet utbetaler for en begivenhet etter denne artikkel skal være begrenset slik at summen av dette beløpet og det erstatningsbeløpet som faktisk er utbetalt etter 1992-ansvarskonvensjonen og 1992-fondskonvensjonen for skade som omfattes av denne protokollens anvendelsesområde ikke skal overstige 750 millioner regneenheter.
 - (b) Beløpet på 750 millioner regneenheter som nevnt i paragraf 2 (a) skal konverteres til nasjonal valuta på basis av verdien av valutaen,

Om lov om endringer i lov 24. juni 1994 nr. 39 om sjøfarten (sjøloven) og om samtykke til tiltredelse av 2003-protokollen til den internasjonale konvensjon om opprettelse av et internasjonalt fond for erstatning av oljesølskade, 1992

the value of that currency by reference to the Special Drawing Right on the date determined by the Assembly of the 1992 Fund for conversion of the maximum amount payable under the 1992 Liability and 1992 Fund Conventions.

3. Where the amount of established claims against the Supplementary Fund exceeds the aggregate amount of compensation payable under paragraph 2, the amount available shall be distributed in such a manner that the proportion between any established claim and the amount of compensation actually recovered by the claimant under this Protocol shall be the same for all claimants.
4. The Supplementary Fund shall pay compensation in respect of established claims as defined in article 1, paragraph 8, and only in respect of such claims.

Article 5

The Supplementary Fund shall pay compensation when the Assembly of the 1992 Fund has considered that the total amount of the established claims exceeds, or there is a risk that the total amount of established claims will exceed the aggregate amount of compensation available under article 4, paragraph 4, of the 1992 Fund Convention and that as a consequence the Assembly of the 1992 Fund has decided provisionally or finally that payments will only be made for a proportion of any established claim. The Assembly of the Supplementary Fund shall then decide whether and to what extent the Supplementary Fund shall pay the proportion of any established claim not paid under the 1992 Liability Convention and the 1992 Fund Convention.

Article 6

1. Subject to article 15, paragraphs 2 and 3, rights to compensation against the Supplementary Fund shall be extinguished only if they are extinguished against the 1992 Fund under article 6 of the 1992 Fund Convention.
2. A claim made against the 1992 Fund shall be regarded as a claim made by the same claimant against the Supplementary Fund.

Article 7

1. The provisions of article 7, paragraphs 1, 2, 4, 5 and 6, of the 1992 Fund Convention shall apply to actions for compensation brought against the Supplementary Fund in accordance with article 4, paragraph 1, of this Protocol.

uttrykt i spesielle trekkrettigheter, på datoen bestemt av forsamlingen i 1992-fondet med henblikk på konvertering av maksimalbeløpet som kan betales etter 1992-ansvarskonvensjonen og 1992-fondskonvensjonen.

3. Dersom summen av anerkjente krav mot Tilleggsfondet overstiger det samlede erstatningsbeløp som kan utbetales etter paragraf 2, skal det tilgjengelige beløp fordeles på en slik måte at det proporsjonale forholdet mellom det anerkjente kravet og det erstatningsbeløpet som faktisk utbetales fordringshaveren under denne konvensjonen skal være det samme for alle fordringshavere.
4. Tilleggsfondet skal kun betale erstatning for anerkjente krav som definert i artikkel 1 paragraf 8.

Artikkel 5

Tilleggsfondet skal betale erstatning når forsamlingen i 1992-fondet anser at det samlede beløpet anerkjente krav overskrider, eller det er en risiko for at det samlede beløpet anerkjente krav vil overskride, det samlede erstatningsbeløp etter artikkel 4 paragraf 4 i 1992-fondskonvensjonen, og forsamlingen for 1992-fondet som en følge derav foreløpig eller endelig har besluttet å dekke kun en proporsjonal andel av alle anerkjente krav. Forsamlingen i Tilleggsfondet bestemmer i så tilfelle om og i hvilken grad Tilleggsfondet skal betale den delen av de anerkjente kravene som ikke dekkes under 1992-ansvarskonvensjonen og 1992-fondskonvensjonen.

Artikkel 6

1. Med forbehold for artikkel 15 paragraf 2 og 3, faller retten til erstatning fra Tilleggsfondet bort bare hvis retten til erstatning fra 1992-fondet faller bort etter artikkel 6 i 1992-fondskonvensjonen.
2. Et krav fremsatt mot 1992-fondet skal anses som fremsatt av samme kravshaver mot Tilleggsfondet.

Artikkel 7

1. Bestemmelsene i artikkel 7 paragraf 1, 2, 4, 5 og 6 i 1992-fondskonvensjonen gjelder tilsvarende for krav om erstatning fremsatt mot tilleggsfondet i samsvar med artikkel 4 paragraf 1 i denne protokollen.

Om lov om endringer i lov 24. juni 1994 nr. 39 om sjøfarten (sjøloven) og om samtykke til tiltredelse av 2003-protokollen til den internasjonale konvensjon om opprettelse av et internasjonalt fond for erstatning av oljesølskade, 1992

2. Where an action for compensation for pollution damage has been brought before a court competent under article IX of the 1992 Liability Convention against the owner of a ship or his guarantor, such court shall have exclusive jurisdictional competence over any action against the Supplementary Fund for compensation under the provisions of article 4 of this Protocol in respect of the same damage. However, where an action for compensation for pollution damage under the 1992 Liability Convention has been brought before a court in a Contracting State to the 1992 Liability Convention but not to this Protocol, any action against the Supplementary Fund under article 4 of this Protocol shall at the option of the claimant be brought either before a court of the State where the Supplementary Fund has its headquarters or before any court of a Contracting State to this Protocol competent under article IX of the 1992 Liability Convention.
3. Notwithstanding paragraph 1, where an action for compensation for pollution damage against the 1992 Fund has been brought before a court in a Contracting State to the 1992 Fund Convention but not to this Protocol, any related action against the Supplementary Fund shall, at the option of the claimant, be brought either before a court of the State where the Supplementary Fund has its headquarters or before any court of a Contracting State competent under paragraph 1.
2. Er søksmål om erstatning for forurensningsskade reist mot eieren av skipet eller hans forsikringsgiver ved en domstol som er kompetent etter artikkel IX i 1992-ansvarskonvensjonen, er denne domstol den eneste kompetente til å behandle krav mot Tilleggsfondet om erstatning etter denne protokollen artikkel 4 for så vidt angår samme skade. Er imidlertid søksmål om erstatning for forurensningsskade etter 1992-ansvarskonvensjonen reist ved domstol i en kontraherende stat til 1992-ansvarskonvensjonen, men ikke til denne protokollen, kan søksmål etter artikkel 4 i denne protokollen, etter saksøkers valg, reises enten ved domstol i den stat hvor Tilleggsfondet har sitt sete eller ved domstol i en kontraherende stat til denne protokollen og som har domsmyndighet etter artikkel IX i 1992-ansvarskonvensjonen.
3. Er søksmål om erstatning for forurensningsskade reist mot 1992-fondet ved en domstol i en kontraherende stat til 1992-ansvarskonvensjonen, men ikke til denne protokollen, kan beslektede søksmål mot Tilleggsfondet, etter saksøkers valg, og uten hensyn til paragraf 1, reises enten ved domstolene i den staten hvor Tilleggsfondet har sitt sete eller ved domstolene i en kontraherende stat til denne protokollen og som er kompetent i henhold til paragraf 1.

Article 8

1. Subject to any decision concerning the distribution referred to in article 4, paragraph 3 of this Protocol, any judgment given against the Supplementary Fund by a court having jurisdiction in accordance with article 7 of this Protocol, shall, when it has become enforceable in the State of origin and is in that State no longer subject to ordinary forms of review, be recognized and enforceable in each Contracting State on the same conditions as are prescribed in article X of the 1992 Liability Convention.
2. A Contracting State may apply other rules for the recognition and enforcement of judgments, provided that their effect is to ensure that judgments are recognised and enforced at least to the same extent as under paragraph 1.

Article 9

1. The Supplementary Fund shall, in respect of any amount of compensation for pollution da-

Artikkel 8

1. En dom mot Tilleggsfondet som avsagt av en domstol som er kompetent etter artikkel 7 i denne protokollen, skal når dommen er tvangskraftig i opprinnelsesstaten og ikke lenger kan overprøves ved vanlige rettsmidler der, anerkjennes og kunne fullbyrdes i enhver kontraherende stat på de vilkår som er nevnt i 1992-ansvarskonvensjonen artikkel X, dog med forbehold for vedtak om fordelingen etter artikkel 4 paragraf 3 i denne protokollen.
2. En kontraherende stat kan anvende andre regler om anerkjennelse og fullbyrdelse av dommer, forutsatt at deres virkning er å sikre at dommer blir anerkjent og fullbyrdet i minst like stor utstrekning som etter paragraf 1.

Artikkel 9

1. For erstatning for forurensningsskade som Tilleggsfondet har betalt i samsvar med artikkel 4

Om lov om endringer i lov 24. juni 1994 nr. 39 om sjøfarten (sjøloven) og om samtykke til tiltredelse av 2003-protokollen til den internasjonale konvensjon om opprettelse av et internasjonalt fond for erstatning av oljesølskade, 1992

mage paid by the Supplementary Fund in accordance with article 4, paragraph 1, of this Protocol, acquire by subrogation the rights that the person so compensated may enjoy under the 1992 Liability Convention against the owner or his guarantor.

2. The Supplementary Fund shall acquire by subrogation the rights that the person compensated by it may enjoy under the 1992 Fund Convention against the 1992 Fund.
3. Nothing in this Protocol shall prejudice any right of recourse or subrogation of the Supplementary Fund against persons other than those referred to in the preceding paragraphs. In any event the right of the Supplementary Fund to subrogation against such person shall not be less favourable than that of an insurer of the person to whom compensation has been paid.
4. Without prejudice to any other rights of subrogation or recourse against the Supplementary Fund which may exist, a Contracting State or agency thereof which has paid compensation for pollution damage in accordance with provisions of national law shall acquire by subrogation the rights which the person so compensated would have enjoyed under this Protocol.

Contributions

Article 10

1. Annual contributions to the Supplementary Fund shall be made in respect of each Contracting State by any person who, in the calendar year referred to in article 11, paragraph 2(a) or (b), has received in total quantities exceeding 150,000 tons:
 - (a) in the ports or terminal installations in the territory of that State contributing oil carried by sea to such ports or terminal installations; and
 - (b) in any installations situated in the territory of that Contracting State contributing oil which has been carried by sea and discharged in a port or terminal installation of a non-Contracting State, provided that contributing oil shall only be taken into account by virtue of this sub-paragraph on first receipt in a Contracting State after its discharge in that non-Contracting State.
2. The provisions of article 10, paragraph 2, of the 1992 Fund Convention shall apply in respect of the obligation to pay contributions to the Supplementary Fund.

paragraf 1 i denne protokollen, skal Tilleggsfondet tre inn i den rett som mottakeren av erstatningen måtte ha etter 1992-ansvarskonvensjonen mot eieren eller hans forsikringsgiver.

2. Tilleggsfondet skal tre inn i den rett som mottakeren av erstatningen måtte ha etter 1992-fondskonvensjonen mot 1992-fondet.
3. Bestemmelsene i denne protokollen innskrenker ikke Tilleggsfondets rett til regress eller rett til inntreden (ved subrogasjon) mot andre enn de som er nevnt i foregående paragrafer. Under enhver omstendighet skal Tilleggsfondets rett til å tre inn i krav (ved subrogasjon) mot slike personer ikke være dårligere enn den rett som tilkommer forsikringsgiveren for den som har mottatt erstatning eller refusjon.
4. Har en kontraherende stat, eller myndighet i slik stat, betalt erstatning for forurensningsskade i samsvar med nasjonale lovregler, skal vedkommende stat eller myndighet tre inn i den rett som mottakeren av erstatningen ville ha hatt etter denne protokollen. Dette er likevel ikke til hinder for at annen rett til inntreden eller regress gjøres gjeldende mot Tilleggsfondet.

Avgifter

Artikkel 10

1. Årlige avgifter til Tilleggsfondet skal for hver kontraherende stat betales av enhver person som, i det kalenderår som er nevnt i artikkel 11 paragraf 2 (a) eller (b), sammenlagt har mottatt mer enn 150 000 tonn:
 - (a) avgiftspliktig olje som er transportert sjøveien til havner eller mottaksanlegg på vedkommende stats territorium; og
 - (b) avgiftspliktig olje i anlegg som ligger på den kontraherende stats territorium, når oljen har vært transportert sjøveien og losset i en havn eller et mottaksanlegg i en ikke-kontraherende stat, likevel slik at avgiftspliktig olje bare skal tas med i beregningen etter denne bestemmelse når den første gang mottas i en kontraherende stat etter å være losset i slik ikke-kontraherende stat.
2. Bestemmelsene i artikkel 10 paragraf 2 i 1992-fondskonvensjonen gjelder tilsvarende for plikten til å betale avgifter til Tilleggsfondet.

Om lov om endringer i lov 24. juni 1994 nr. 39 om sjøfarten (sjøloven) og om samtykke til tiltredelse av 2003-protokollen til den internasjonale konvensjon om opprettelse av et internasjonalt fond for erstatning av oljesølskade, 1992

Article 11

1. With a view to assessing the amount of annual contributions due, if any, and taking account of the necessity to maintain sufficient liquid funds, the Assembly shall for each calendar year make an estimate in the form of a budget of:
 - (i) Expenditure
 - (a) costs and expenses of the administration of the Supplementary Fund in the relevant year and any deficit from operations in preceding years;
 - (b) payments to be made by the Supplementary Fund in the relevant year for the satisfaction of claims against the Supplementary Fund due under article 4, including repayments on loans previously taken by the Supplementary Fund for the satisfaction of such claims;
 - (ii) Income
 - (a) surplus funds from operations in preceding years, including any interest;
 - (b) annual contributions, if required to balance the budget;
 - (c) any other income.
2. The Assembly shall decide the total amount of contributions to be levied. On the basis of that decision, the Director of the Supplementary Fund shall, in respect of each Contracting State, calculate for each person referred to in article 10, the amount of that persons annual contribution:
 - (a) in so far as the contribution is for the satisfaction of payments referred to in paragraph 1(i) (a) on the basis of a fixed sum for each ton of contributing oil received in the relevant State by such person during the preceding calendar year; and
 - (b) in so far as the contribution is for the satisfaction of payments referred to in paragraph 1(i) (b) on the basis of a fixed sum for each ton of contributing oil received by such person during the calendar year preceding that in which the incident in question occurred, provided that State was a Contracting State to this Protocol at the date of the incident.
3. The sums referred to in paragraph 2 shall be arrived at by dividing the relevant total amount of contributions required by the total amount of contributing oil received in all Contracting States in the relevant year.
4. The annual contribution shall be due on the date to be laid down in the Internal Regulations of the Supplementary Fund. The Assembly may decide on a different date of payment.

Artikkel 11

1. For å fastsette størrelsen på årsavgiften, om noen, skal forsamlingen, under hensyntagen til nødvendigheten av å ha tilstrekkelig med likvide midler, for hvert kalenderår gjøre følgende beregning i form av et budsjett over:
 - (i) Utgifter
 - (a) omkostninger og utgifter til administrasjon av Tilleggsfondet i vedkommende år og til dekning av eventuelle underskudd fra virksomheten i tidligere år;
 - (b) utbetalinger fra Tilleggsfondet i vedkommende år for å dekke krav mot Tilleggsfondet etter artikkel 4, herunder tilbakebetaling av lån som Tilleggsfondet tidligere har opptatt for å betale slike krav,
 - (ii) Inntekter
 - (a) overskudd av virksomheten i tidligere år, inklusive eventuelle renter;
 - (b) årlige avgifter, om dette er nødvendig for å balansere budsjettet;
 - (c) eventuelle andre inntekter.
2. Forsamlingen skal fastsette den totale summen av de avgiftene som skal ilegges. På grunnlag av denne fastsettelsen skal direktøren for Tilleggsfondet i forhold til hver enkelt kontraherende stat beregne den årlige avgiften for hver person som er nevnt i artikkel 10:
 - (a) dersom avgiften skal brukes til betaling av fordringer som nevnt i paragraf 1 (i) (a): på basis av et bestemt beløp pr. tonn avgiftspliktig olje mottatt i vedkommende stat av den avgiftspliktige i det foregående kalenderår; og
 - (b) dersom avgiften skal brukes til betaling av fordringer som nevnt i denne artikkel paragraf 1 (i) (b): på basis av et bestemt beløp pr. tonn avgiftspliktig olje mottatt av den avgiftspliktige i kalenderåret forut for det i hvilket den aktuelle begivenhet inntraff, forutsatt at vedkommende stat hadde sluttet seg til denne protokollen på tidspunktet for begivenheten.
3. De beløp som er nevnt under paragraf 2 foran, oppnås ved å dividere summen av de avgifter som kreves, med det totale kvantum avgiftspliktig olje som er mottatt i alle de kontraherende stater i løpet av det aktuelle år.
4. Årsavgiften forfaller til betaling på den dato som er fastsatt i Tilleggsfondets reglement. Forsamlingen kan bestemme en annen betalingsdato.

Om lov om endringer i lov 24. juni 1994 nr. 39 om sjøfarten (sjøloven) og om samtykke til tiltredelse av 2003-protokollen til den internasjonale konvensjon om opprettelse av et internasjonalt fond for erstatning av oljesølskade, 1992

5. The Assembly may decide, under conditions to be laid down in the Financial Regulations of the Supplementary Fund, to make transfers between funds received in accordance with paragraph 2(a) and funds received in accordance with paragraph 2(b)

Article 12

1. The provisions of article 13 of the 1992 Fund Convention shall apply to contributions to the Supplementary Fund.
2. A Contracting State itself may assume the obligation to pay contributions to the Supplementary Fund in accordance with the procedure set out in article 14 of the 1992 Fund Convention.

Article 13

1. Contracting States shall communicate to the Director of the Supplementary Fund information on oil receipts in accordance with article 15 of the 1992 Fund Convention provided, however, that communications made to the Director of the 1992 Fund under article 15, paragraph 2, of the 1992 Fund Convention shall be deemed to have been made also under this Protocol.
2. Where a Contracting State does not fulfil its obligations to submit the communication referred to in paragraph 1 and this results in a financial loss for the Supplementary Fund, that Contracting State shall be liable to compensate the Supplementary Fund for such loss. The Assembly shall, on the recommendation of the Director of the Supplementary Fund, decide whether such compensation shall be payable by that Contracting State.

Article 14

1. Notwithstanding article 10, for the purposes of this Protocol there shall be deemed to be a minimum receipt of 1 million tons of contributing oil in each Contracting State.
2. When the aggregate quantity of contributing oil received in a Contracting State is less than 1 million tons, the Contracting State shall assume the obligations that would be incumbent under this Protocol on any person who would be liable to contribute to the Supplementary Fund in respect of oil received within the territory of that State in so far as no liable person exists for the aggregated quantity of oil received.

5. Forsamlingen kan beslutte, på vilkår som skal fastsettes i Tilleggsfondets finansielle regelverk, å foreta overføringer mellom midler som er mottatt etter artikkel 2 (a) og midler som er mottatt etter artikkel 2 (b).

Artikkel 12

1. Bestemmelsene i artikkel 13 i 1992-fondskonvensjonen gjelder tilsvarende for avgifter til Tilleggsfondet.
2. En kontraherende stat kan selv påta seg forpliktelse til å betale avgift til Tilleggsfondet i samsvar med prosedyrene fastsatt i artikkel 14 i 1992-fondskonvensjonen.

Artikkel 13

1. Hver kontraherende stat skal underrette direktøren for Tilleggsfondet om mottatt olje i samsvar med artikkel 15 i 1992-fondskonvensjonen, men slik at underretning til direktøren for 1992-fondet etter artikkel 15 paragraf 2 i 1992-fondskonvensjonen skal anses å oppfylle plikten til underretning også etter denne protokollen.
2. Dersom en kontraherende stat ikke oppfyller sine forpliktelser til å gi underretning som nevnt i paragraf 1 og dette resulterer i et økonomisk tap for Tilleggsfondet, plikter den kontraherende stat å erstatte slikt tap til Tilleggsfondet. Forsamlingen skal, på anbefaling fra direktøren for Tilleggsfondet, avgjøre om vedkommende kontraherende stat skal pålegges å betale slik erstatning.

Artikkel 14

1. Ved anvendelsen av denne protokollen skal hver kontraherende stat, uten hensyn til artikkel 10, anses å motta et minimumskvanta på minst 1 million tonn avgiftspliktig olje.
2. Når den totale mengde avgiftspliktig olje som mottas i en kontraherende stat er under 1 million tonn, skal forpliktelsene etter denne protokollen som ville ligget på enhver person som ville vært ansvarlig for å betale avgift til Tilleggsfondet for olje som er mottatt innenfor vedkommende stats territorium påhvile den kontraherende staten, i den utstrekning det ikke finnes noen ansvarlig person for den totale mengden mottatt olje.

Om lov om endringer i lov 24. juni 1994 nr. 39 om sjøfarten (sjøloven) og om samtykke til tiltredelse av 2003-protokollen til den internasjonale konvensjon om opprettelse av et internasjonalt fond for erstatning av oljesølskade, 1992

Article 15

1. If in a Contracting State there is no person meeting the conditions of article 10, that Contracting State shall for the purposes of this Protocol inform the Director of the Supplementary Fund thereof.
2. No compensation shall be paid by the Supplementary Fund for pollution damage in the territory, territorial sea or exclusive economic zone or area determined in accordance with article 3(a) (ii), of this Protocol, of a Contracting State in respect of a given incident or for preventive measures, wherever taken, to prevent or minimize such damage, until the obligations to communicate to the Director of the Supplementary Fund according to article 13, paragraph 1 and paragraph 1 of this article have been complied with in respect of that Contracting State for all years prior to the occurrence of that incident.

The Assembly shall determine in the Internal Regulations the circumstances under which a Contracting State shall be considered as having failed to comply with its obligations.

3. Where compensation has been denied temporarily in accordance with paragraph 2, compensation shall be denied permanently in respect of that incident if the obligations to communicate to the Director of the Supplementary Fund under article 13, paragraph 1 and paragraph 1 of this article, have not been complied with within one year after the Director of the Supplementary Fund has notified the Contracting State of its failure to report.
4. Any payments of contributions due to the Supplementary Fund shall be set off against compensation due to the debtor, or the debtor's agents.

Organization and administration

Article 16

1. The Supplementary Fund shall have an Assembly and a Secretariat headed by a Director.
2. Articles 17 to 20 and 28 to 33 of the 1992 Fund Convention shall apply to the Assembly, Secretariat and Director of the Supplementary Fund.
3. Article 34 of the 1992 Fund Convention shall apply to the Supplementary Fund.

Article 17

1. The Secretariat of the 1992 Fund, headed by the Director of the 1992 Fund, may also function as the Secretariat and the Director of the Supplementary Fund.

Artikkel 15

1. Dersom det i en kontraherende stat ikke finnes noen person som oppfyller kravene i artikkel 10, skal staten med tanke på bestemmelsene i denne protokollen underrette direktøren for Tilleggsfondet om dette.
2. Tilleggsfondet skal ikke betale erstatning for forurensningsskade som inntreffer i en kontraherende stats territorium, sjøterritorium eller økonomiske sone fastsatt i samsvar med artikkel 3 (a) (ii) i denne protokollen, i forbindelse med en begivenhet eller avvergingstiltak, uansett hvor disse gjennomføres, for å avverge eller begrense slik skade, før plikten til å gi underretning til direktøren for Tilleggsfondet i samsvar med artikkel 13 paragraf 1 og paragraf 1 i denne artikkelen er oppfylt av den kontraherende staten for alle år forut for vedkommende begivenhet.
Forsamlingen skal i sitt reglement fastsette nærmere under hvilke omstendigheter en kontraherende stat skal anses for å ha brutt sine forpliktelser.
3. Dersom erstatning midlertidig er nektet utbetalt i samsvar med paragraf 2, skal erstatning nektes utbetalt med endelig virkning for vedkommende begivenhet dersom plikten til å gi underretning til direktøren for Tilleggsfondet etter artikkel 13 paragraf 1 og paragraf 1 i denne artikkelen ikke er oppfylt innen ett år etter at direktøren for Tilleggsfondet har notifisert den kontraherende staten om at den ikke har oppfylt sin plikt til å gi underretning.
4. Ethvert forfalt krav på avgifter til Tilleggsfondet skal motregnes mot forfalt krav på erstatning som skyldneren eller skylderens agenter har.

Organisasjon og administrasjon

Artikkel 16

1. Tilleggsfondet skal ha en forsamling og et sekretariat som ledes av en direktør.
2. Artiklene 17 til 20 og 28 til 33 i 1992-fondskonvensjonen skal gjelde tilsvarende for forsamlingen, sekretariatet og direktøren for Tilleggsfondet.
3. Artikkel 34 i 1992-fondskonvensjonen skal gjelde tilsvarende for Tilleggsfondet.

Artikkel 17

1. Sekretariatet i 1992-fondet, ledet av direktøren for 1992-fondet, kan også fungere som sekretariat og direktør for Tilleggsfondet.

Om lov om endringer i lov 24. juni 1994 nr. 39 om sjøfarten (sjøloven) og om samtykke til tiltredelse av 2003-protokollen til den internasjonale konvensjon om opprettelse av et internasjonalt fond for erstatning av oljesølskade, 1992

2. If, in accordance with paragraph 1, the Secretariat and the Director of the 1992 Fund also perform the function of Secretariat and Director of the Supplementary Fund, the Supplementary Fund shall be represented, in cases of conflict of interests between the 1992 Fund and the Supplementary Fund, by the Chairman of the Assembly.
3. The Director of the Supplementary Fund, and the staff and experts appointed by the Director of the Supplementary Fund, performing their duties under this Protocol and the 1992 Fund Convention, shall not be regarded as contravening the provisions of article 30 of the 1992 Fund Convention as applied by article 16, paragraph 2, of this Protocol in so far as they discharge their duties in accordance with this article.
4. The Assembly shall endeavour not to take decisions which are incompatible with decisions taken by the Assembly of the 1992 Fund. If differences of opinion with respect to common administrative issues arise, the Assembly shall try to reach a consensus with the Assembly of the 1992 Fund, in a spirit of mutual co-operation and with the common aims of both organizations in mind.
5. The Supplementary Fund shall reimburse the 1992 Fund all costs and expenses arising from administrative services performed by the 1992 Fund on behalf of the Supplementary Fund.
2. Dersom sekretariatet og direktøren i 1992-fondet, etter paragraf 1, også fungerer som sekretariat og direktør i Tilleggsfondet, skal Tilleggsfondet, i tilfelle av motstridende interesser mellom 1992-fondet og Tilleggsfondet, være representert ved formannen for forsamlingen.
3. Direktøren for Tilleggsfondet, samt staben og ekspertene utpekt av direktøren for Tilleggsfondet, som utfører oppgavene tillagt dem av denne protokollen og 1992-fondskonvensjonen, skal under utførelsen av sine oppgaver under denne protokollen og 1992-fondskonvensjonen ikke anses å opptre i strid med bestemmelsene i artikkel 30 i 1992-fondskonvensjonen, gjort gjeldene etter artikkel 16 paragraf 2 i denne protokollen, så langt de utfører sine oppgaver i samsvar med denne artikkel.
4. Forsamlingen skal bestrebe seg på å ikke treffe beslutninger som ikke er i overensstemmelse med beslutninger tatt av forsamlingen i 1992-fondet. Dersom det oppstår meningsforskjeller med hensyn til felles administrative saker, skal forsamlingen prøve å komme til enighet med forsamlingen i 1992-fondet i en atmosfære av gjensidig samarbeid og med tanke på de to organisasjonenes felles målsettinger.
5. Tilleggsfondet skal refundere 1992-fondet for alle kostnader og utgifter som skriver seg fra administrative tjenester utført av 1992-fondet på vegne av Tilleggsfondet.

Article 18

Transitional provisions

1. Subject to paragraph 4, the aggregate amount of the annual contributions payable in respect of contributing oil received in a single Contracting State during a calendar year shall not exceed 20% of the total amount of annual contributions pursuant to this Protocol in respect of that calendar year.
2. If the application of the provisions in article 11, paragraphs 2 and 3, would result in the aggregate amount of the contributions payable by contributors in a single Contracting State in respect of a given calendar year exceeding 20% of the total annual contributions, the contributions payable by all contributors in that State shall be reduced pro rata so that their aggregate contributions equal 20% of the total annual contributions to the Supplementary Fund in respect of that year.

Artikkel 18

Overgangsbestemmelser

1. Med forbehold for det som følger av paragraf 4 i denne artikkel, skal den samlede mengde årlige avgifter som skal betales for avgiftspliktig olje mottatt i en enkelt kontraherende stat i kalenderåret ikke overstige 20 % av den totale mengde årlige avgifter i det samme kalenderåret etter denne protokollen.
2. Hvis anvendelsen av bestemmelsene i artikkel 11 paragraf 2 og 3 ville føre til at den samlede mengde avgifter som skal betales av avgiftsbetalerne i en bestemt kontraherende stat i et gitt kalenderår overstiger 20 % av de totale årlige avgifter, skal avgiftene som skal betales av alle avgiftsbetalerne i den aktuelle stat reduseres *pro rata* slik at deres samlede avgifter tilsvarer 20 % av de totale årlige avgifter til Tilleggsfondet for det året.

Om lov om endringer i lov 24. juni 1994 nr. 39 om sjøfarten (sjøloven) og om samtykke til tiltredelse av 2003-protokollen til den internasjonale konvensjon om opprettelse av et internasjonalt fond for erstatning av oljesølskade, 1992

3. If the contributions payable by persons in a given Contracting State shall be reduced pursuant to paragraph 2, the contributions payable by persons in all other Contracting States shall be increased *pro rata* so as to ensure that the total amount of contributions payable by all persons liable to contribute to the Supplementary Fund in respect of the calendar year in question will reach the total amount of contributions decided by the Assembly.
4. The provisions in paragraphs 1 to 3 shall operate until the total quantity of contributing oil received in all Contracting States in a calendar year, including the quantities referred to in article 14, paragraph 1, has reached 1,000 million tons or until a period of 10 years after the date of entry into force of this Protocol has elapsed, whichever occurs earlier.
3. Hvis avgiftene som skal betales av personer i en gitt kontraherende stat skal reduseres etter paragraf 2, skal avgiftene som betales av personer i alle andre kontraherende stater bli øket *pro rata* for å sikre at den totale mengde avgifter som skal betales av alle personer som er pliktige til å betale avgift til Tilleggsfondet for det aktuelle kalenderår vil nå opp til den totale mengde avgifter som er bestemt av Forsamlingen.
4. Bestemmelsene i paragraf 1 til 3 skal gjelde inntil den totale mengde avgiftspliktig olje mottatt i alle kontraherende stater i et kalenderår, inkludert de mengder det er vist til i artikkel 14 paragraf 1, har nådd 1000 millioner tonn eller inntil en periode på 10 år har gått etter den dato denne protokollen har trådt i kraft, avhengig av hva som først inntreffer.

Final clauses

Article 19

Signature, ratification, acceptance, approval and accession

1. This Protocol shall be open for signature at London from 31 July 2003 to 30 July 2004.
2. States may express their consent to be bound by this Protocol by:
 - (a) signature without reservation as to ratification, acceptance or approval; or
 - (b) signature subject to ratification, acceptance or approval followed by ratification, acceptance or approval; or
 - (c) accession.
3. Only Contracting States to the 1992 Fund Convention may become Contracting States to this Protocol.
4. Ratification, acceptance, approval or accession shall be effected by the deposit of a formal instrument to that effect with the Secretary-General.

Article 20

Information on contributing oil

Before this Protocol comes into force for a State, that State shall, when signing this Protocol in accordance with article 19, paragraph 2(a), or when depositing an instrument referred to in article 19, paragraph 4 of this Protocol, and annually thereafter at a date to be determined by the Secretary-General, communicate to the Secretary-General the na-

Avsluttende bestemmelser

Artikkel 19

Undertegning, ratifikasjon, godtakelse, godkjennelse, og tiltredelse

1. Denne protokollen skal være åpen for undertegning i London fra 31. juli 2003 til 30. juli 2004.
2. Stater kan gi uttrykk for sin tilslutning til denne konvensjonen ved:
 - (a) signatur uten reservasjon for ratifikasjon, godtakelse eller godkjennelse; eller
 - (b) signatur med forbehold om ratifikasjon, godtakelse eller godkjennelse som etterfølges av ratifikasjon, godtakelse eller godkjennelse; eller
 - (c) tiltredelse.
3. Bare kontraherende stater til 1992-fondskonvensjonen kan bli kontraherende stater til denne protokollen.
4. Ratifikasjon, godtakelse, godkjennelse eller tiltredelse skjer ved å deponere et i behørig form opprettet dokument hos Organisasjonens Generalsekretær.

Artikkel 20

Opplysninger om avgiftspliktig olje

Før denne protokoll trer i kraft for en stat, skal vedkommende stat når den undertegner denne protokollen i samsvar med artikkel 19 paragraf 2 (a), eller når den deponerer et slikt dokument som nevnt i artikkel 19 paragraf 4 i denne protokollen, og deretter årlig på det tidspunkt som fastsettes av generalsekretæren, gi generalsekretæren opplysning

Om lov om endringer i lov 24. juni 1994 nr. 39 om sjøfarten (sjøloven) og om samtykke til tiltredelse av 2003-protokollen til den internasjonale konvensjon om opprettelse av et internasjonalt fond for erstatning av oljesølskade, 1992

me and address of any person who in respect of that State would be liable to contribute to the Supplementary Fund pursuant to article 10 as well as data on the relevant quantities of contributing oil received by any such person in the territory of that State during the preceding calendar year.

Article 21

Entry into force

1. This Protocol shall enter into force three months following the date on which the following requirements are fulfilled:
 - (a) at least eight States have signed the Protocol without reservation as to ratification, acceptance or approval, or have deposited instruments of ratification, acceptance, approval or accession with the Secretary-General; and
 - (b) the Secretary-General has received information from the Director of the 1992 Fund that those persons who would be liable to contribute pursuant to article 10 have received during the preceding calendar year a total quantity of at least 450 million tons of contributing oil, including the quantities referred to in article 14, paragraph 1.
2. For each State which signs this Protocol without reservation as to ratification, acceptance or approval, or which ratifies, accepts, approves or accedes to this Protocol, after the conditions in paragraph 1 for entry into force have been met, the Protocol shall enter into force three months following the date of the deposit by such State of the appropriate instrument.
3. Notwithstanding paragraphs 1 and 2, this Protocol shall not enter into force in respect of any State until the 1992 Fund Convention enters into force for that State.

Article 22

First session of the Assembly

The Secretary-General shall convene the first session of the Assembly. This session shall take place as soon as possible after the entry into force of this Protocol and, in any case, not more than thirty days after such entry into force.

Article 23

Revision and amendment

1. A conference for the purpose of revising or amending this Protocol may be convened by the Organization.

om navn og adresse til alle som vil ha plikt til å betale avgift til Tilleggsfondet i vedkommende stat etter artikkel 10, samt om de kvanta avgiftspliktig olje som ble mottatt av dem på statens territorium i det foregående kalenderår.

Artikkel 21

Ikrafttreden

1. Denne protokoll skal tre i kraft tre måneder etter den dato da følgende vilkår er oppfylt:
 - (a) minst åtte stater har undertegnet protokollen uten forbehold om ratifikasjon, godtakelse eller godkjennelse, eller har deponert ratifikasjons-, godtakelses-, godkjennelses- eller tiltredelsesdokument hos generalsekretæren; og
 - (b) Generalsekretæren har mottatt opplysninger fra direktøren for 1992-fondet om at de som ville plikte å betale avgift til Tilleggsfondet etter artikkel 10, har mottatt til sammen minst 450 millioner tonn avgiftspliktig olje i det foregående kalenderår, inkludert de mengder det er referert til i artikkel 14 paragraf 1.
2. For enhver stat som undertegner denne protokollen uten forbehold om ratifikasjon, vedtakelse eller godkjennelse, eller som ratifiserer, vedtar, godkjenner eller tiltrer denne protokollen etter at vilkårene i paragraf 1 om ikrafttreden er blitt oppfylt, skal protokollen tre i kraft tre måneder etter at staten har deponert vedkommenne dokument.
3. Uten hensyn til paragraf 1 og 2 skal denne protokollen ikke tre i kraft for en stat før 1992-fondskonvensjonen trer i kraft for vedkommende stat.

Artikkel 22

Første sesjon i Forsamlingen

Generalsekretæren skal sammenkalle første sesjon i forsamlingen. Denne sesjonen skal finne sted så snart som mulig etter denne protokollens ikrafttredelse, og uansett ikke senere enn tretti dager etter at protokollen har trådt i kraft.

Artikkel 23

Revidering og endring

1. Organisasjonen kan sammenkalle en konferanse for å revidere eller endre denne protokollen.

Om lov om endringer i lov 24. juni 1994 nr. 39 om sjøfarten (sjøloven) og om samtykke til tiltredelse av 2003-protokollen til den internasjonale konvensjon om opprettelse av et internasjonalt fond for erstatning av oljesølskade, 1992

2. The Organization shall convene a Conference of Contracting States for the purpose of revising or amending this Protocol at the request of not less than one third of all Contracting States.
2. Organisasjonen skal på forlangende av minst en tredjedel av de kontraherende stater sammenkalle de kontraherende stater til en konferanse for å revidere eller endre denne protokollen.

Article 24

Amendment of compensation limit

1. Upon the request of at least one quarter of the Contracting States, any proposal to amend the limit of the amount of compensation laid down in article 4, paragraph 2 (a), shall be circulated by the Secretary-General to all Members of the Organization and to all Contracting States.
2. Any amendment proposed and circulated as above shall be submitted to the Legal Committee of the Organization for consideration at a date at least six months after the date of its circulation.
3. All Contracting States to this Protocol, whether or not Members of the Organization, shall be entitled to participate in the proceedings of the Legal Committee for the consideration and adoption of amendments.
4. Amendments shall be adopted by a two-thirds majority of the Contracting States present and voting in the Legal Committee, expanded as provided for in paragraph 3, on condition that at least one half of the Contracting States shall be present at the time of voting.
5. When acting on a proposal to amend the limit, the Legal Committee shall take into account the experience of incidents and in particular the amount of damage resulting therefrom and changes in the monetary values.
6.
 - (a) No amendments of the limit under this article may be considered before the date of entry into force of this Protocol nor less than three years from the date of entry into force of a previous amendment under this article.
 - (b) The limit may not be increased so as to exceed an amount which corresponds to the limit laid down in this Protocol increased by six per cent per year calculated on a compound basis from the date when this Protocol is opened for signature to the date on which the Legal Committee's decision comes into force.
 - (c) The limit may not be increased so as to exceed an amount which corresponds to the limit laid down in this Protocol multiplied by three.

Artikkel 24

Endringer av begrensningsbeløp

1. På forlangende av minst en fjerdedel av de kontraherende stater skal generalsekretæren la ethvert forslag om endringer av begrensningen på erstatningen som er fastsatt i artikkel 4 paragraf 2 (a) sirkulere til alle Organisasjonens medlemmer og til alle kontraherende stater.
2. Enhver endring som blir foreslått og sirkulert slik det er nevnt ovenfor, skal sendes til Organisasjonens juridiske komité for vurdering på en dato som ligger minst seks måneder etter sirkulasjonsdatoen.
3. Alle kontraherende stater til denne protokollen, uten hensyn til om disse er medlemmer av Organisasjonen eller ikke, skal ha rett til å delta i behandlingen i den juridisk komité for vurdering og vedtakelse av endringer.
4. Endringer skal vedtas med to tredelers majoritet av de kontraherende stater som er til stede og stemmer i juridisk komité, utvidet slik det er bestemt i paragraf 3, under forutsetning av at minst halvparten av de kontraherende stater er til stede ved avstemningen.
5. Ved behandling av et forslag om endring av begrensningsbeløpet skal komiteen vurdere erfaring med hensyn til ulykker, spesielt størrelsen av de skader disse har resultert i og endringer i pengeverdien.
6.
 - (a) Ingen endring i begrensningsbeløpet etter denne artikkel kan vurderes før datoen for ikrafttredelsen av denne protokollen og tidligst tre år etter den dato en foregående endring etter denne artikkelen har trådt i kraft.
 - (b) Begrensningsbeløpet kan ikke heves slik at det overstiger et beløp som tilsvarer det begrensningsbeløpet som er fastsatt i denne protokollen, med en 6 prosent økning pr. år beregnet på akkumulert basis fra datoen da denne protokollen er åpen for undertegning og beslutningen av den juridiske komiteen trer i kraft.
 - (c) Begrensningen kan ikke heves slik at den overstiger et beløp som tilsvarer begrensningsbeløpet som er fastsatt i denne protokollen multiplisert med 3.

Om lov om endringer i lov 24. juni 1994 nr. 39 om sjøfarten (sjøloven) og om samtykke til tiltredelse av 2003-protokollen til den internasjonale konvensjon om opprettelse av et internasjonalt fond for erstatning av oljesølskade, 1992

7. Any amendment adopted in accordance with paragraph 4 shall be notified by the Organization to all Contracting States. The amendment shall be deemed to have been accepted at the end of a period of twelve months after the date of notification, unless within that period not less than one quarter of the States that were Contracting States at the time of the adoption of the amendment by the Legal Committee have communicated to the Organization that they do not accept the amendment, in which case the amendment is rejected and shall have no effect.
8. An amendment deemed to have been accepted in accordance with paragraph 7 shall enter into force twelve months after its acceptance.
9. All Contracting States shall be bound by the amendment, unless they denounce this Protocol in accordance with article 26, paragraphs 1 and 2, at least six months before the amendment enters into force. Such denunciation shall take effect when the amendment enters into force.
10. When an amendment has been adopted by the Legal Committee but the twelve-month period for its acceptance has not yet expired, a State which becomes a Contracting State during that period shall be bound by the amendment if it enters into force. A State which becomes a Contracting State after that period shall be bound by an amendment which has been accepted in accordance with paragraph 7. In the cases referred to in this paragraph, a State becomes bound by an amendment when that amendment enters into force, or when this Protocol enters into force for that State, if later.
7. Organisasjonen skal gi melding om enhver endring som er vedtatt i samsvar med paragraf 4 til alle kontraherende stater. Endringen skal anses å være vedtatt etter en periode på tolv måneder fra den dag meldingen ble gitt, med mindre minst en fjerdedel av statene som var kontraherende stater på det tidspunkt da endringen ble vedtatt av komiteen, har underrettet Organisasjonen i løpet av denne periode om at de ikke vedtar endringen. I så tilfelle blir endringen forkastet og får ingen virkning.
8. En endring som anses å være vedtatt i samsvar med paragraf 7 trer i kraft tolv måneder etter vedtakelsen.
9. Alle kontraherende stater skal være bundet av endringen med mindre de sier opp denne protokoll etter artikkel 26 paragraf 1 og 2 og minst seks måneder før endringen trer i kraft. En slik oppsigelse gjelder fra det tidspunkt endringen trer i kraft.
10. Når en endring er blitt vedtatt av komiteen, men tolv måneders perioden for dens vedtakelse ennå ikke er utløpt, skal en stat som i løpet av denne periode blir en kontraherende stat være bundet av endringen hvis den trer i kraft. En stat som blir en kontraherende stat etter at denne periode er utløpt, skal være bundet av en endring som er blitt vedtatt etter paragraf 7. I de tilfeller som er nevnt i denne paragraf blir en stat bundet av en endring når endringen trer i kraft, eller når denne protokollen trer i kraft for vedkommende stat, dersom dette skjer på et senere tidspunkt.

Article 25

Protocols to the 1992 Fund Convention

1. If the limits laid down in the 1992 Fund Convention have been increased by a Protocol thereto, the limit laid down in article 4, paragraph 2(a), may be increased by the same amount by means of the procedure set out in article 24. The provisions of article 24, paragraph 6, shall not apply in such cases.
2. If the procedure referred to in paragraph 1 has been applied, any subsequent amendment of the limit laid down in article 4, paragraph 2, by application of the procedure in article 24 shall, for the purpose of article 24, paragraphs 6(b) and (c), be calculated on the basis of the new limit as increased in accordance with paragraph 1.

Artikkel 25

Protokoller til 1992-fondskonvensjonen

1. Dersom begrensningene som følger av 1992-fondskonvensjonen har blitt økt ved en protokoll til konvensjonen, kan begrensningen som følger av artikkel 4 paragraf 2 (a) økes med samme beløp gjennom prosedyren som er foreskrevet i artikkel 24. Bestemmelsen i artikkel 24 paragraf 6 skal ikke gjelde i slike tilfeller.
2. Dersom prosedyren omhandlet i paragraf 1 har blitt anvendt, skal enhver derav følgende endring i begrensningsbeløpet artikkel 4 paragraf 2, ved anvendelse av prosedyren i artikkel 24, med sikte på artikkel 24 paragraf 6 (b) og (c), beregnes på grunnlag av det nye begrensningsbeløpet slik dette er økt i samsvar med paragraf 1.

Om lov om endringer i lov 24. juni 1994 nr. 39 om sjøfarten (sjøloven) og om samtykke til tiltredelse av 2003-protokollen til den internasjonale konvensjon om opprettelse av et internasjonalt fond for erstatning av oljesølskade, 1992

Article 26

Denunciation

1. This Protocol may be denounced by any Contracting State at any time after the date on which it enters into force for that Contracting State.
2. Denunciation shall be effected by the deposit of an instrument with the Secretary-General.
3. A denunciation shall take effect twelve months, or such longer period as may be specified in the instrument of denunciation, after its deposit with the Secretary-General.
4. Denunciation of the 1992 Fund Convention shall be deemed to be a denunciation of this Protocol. Such denunciation shall take effect on the date on which denunciation of the Protocol of 1992 to amend the 1971 Fund Convention takes effect according to article 34 of that Protocol.
5. Notwithstanding a denunciation of the present Protocol by a Contracting State pursuant to this article, any provisions of this Protocol relating to the obligations to make contributions to the Supplementary Fund with respect to an incident referred to in article 11, paragraph 2(b), and occurring before the denunciation takes effect, shall continue to apply.

Article 27

Extraordinary sessions of the Assembly

1. Any Contracting State may, within ninety days after the deposit of an instrument of denunciation the result of which it considers will significantly increase the level of contributions for the remaining Contracting States, request the Director of the Supplementary Fund to convene an extraordinary session of the Assembly. The Director of the Supplementary Fund shall convene the Assembly to meet not later than sixty days after receipt of the request.
2. The Director of the Supplementary Fund may take the initiative to convene an extraordinary session of the Assembly to meet within sixty days after the deposit of any instrument of denunciation, if the Director of the Supplementary Fund considers that such denunciation will result in a significant increase in the level of contributions of the remaining Contracting States.
3. If the Assembly at an extraordinary session convened in accordance with paragraph 1 or 2 decides that the denunciation will result in a significant increase in the level of contributions for the remaining Contracting States, any such Sta-

Artikkel 26

Oppsigelse

1. Denne protokoll kan sies opp av en kontraherende stat når som helst etter at den har trådt i kraft for vedkommende kontraherende stat.
2. Oppsigelse skjer ved deponering av et dokument hos generalsekretæren.
3. Oppsigelse trer i kraft tolv måneder etter at dokumentet ble deponert hos generalsekretæren, eller på et senere tidspunkt som i tilfelle er angitt i dokumentet.
4. Oppsigelse av 1992-fondskonvensjonen skal anses som oppsigelse av denne protokoll. Oppsigelsen trer i kraft samme dag som oppsigelsen av 1992-protokollen til 1971-fondskonvensjonen trer i kraft etter artikkel 34 i den protokollen.
5. Uansett en kontraherende stats oppsigelse av denne protokoll etter denne artikkel, gjelder fremdeles protokollens bestemmelser om plikt til å betale avgifter til Tilleggsfondet for en begivenhet som nevnt i artikkel 11 paragraf 2 (b), som finner sted før oppsigelsen får virkning.

Artikkel 27

Ekstraordinære sesjoner i Forsamlingen

1. Enhver kontraherende stat kan innen nitti dager etter deponeringen av et oppsigelsesdokument, som etter dens mening vil medføre en betydelig økning av avgiftene fra de andre kontraherende stater, be direktøren for Tilleggsfondet om å kalle sammen en ekstraordinær sesjon i forsamlingen. Direktøren for Tilleggsfondet skal sammenkalle forsamlingen til å møte innen seksti dager etter at han mottok anmodningen.
2. Direktøren for Tilleggsfondet kan på eget initiativ sammenkalle en ekstraordinær sesjon i forsamlingen til å møte seksti dager etter deponeringen av et oppsigelsesdokument, dersom han anser at slik oppsigelse vil føre til en betydelig økning av avgiftene fra de andre kontraherende stater.
3. Dersom forsamlingen på en ekstraordinær sesjon sammenkalt etter paragraf 1 eller 2, fastslår at oppsigelsen vil medføre en betydelig økning av avgiftene fra de andre kontraherende stater, kan enhver av disse stater, senest ett hundrede

Om lov om endringer i lov 24. juni 1994 nr. 39 om sjøfarten (sjøloven) og om samtykke til tiltredelse av 2003-protokollen til den internasjonale konvensjon om opprettelse av et internasjonalt fond for erstatning av oljesølskade, 1992

te may, not later than one hundred and twenty days before the date on which the denunciation takes effect, denounce this Protocol with effect from the same date.

og tyve dager før den dato som oppsigelsen gjelder fra, si opp protokollen med virkning fra samme dato.

Article 28

Termination

1. This Protocol shall cease to be in force on the date when the number of Contracting States falls below seven or the total quantity of contributing oil received in the remaining Contracting States, including the quantities referred to in article 14, paragraph 1, falls below 350 million tons, whichever occurs earlier.
2. States which are bound by this Protocol on the day before the date it ceases to be in force shall enable the Supplementary Fund to exercise its functions as described in article 29 and shall, for that purpose only, remain bound by this Protocol.

Article 29

Winding up of the Supplementary Fund

1. If this Protocol ceases to be in force, the Supplementary Fund shall nevertheless:
 - (a) meet its obligations in respect of any incident occurring before the Protocol ceased to be in force;
 - (b) be entitled to exercise its rights to contributions to the extent that these contributions are necessary to meet the obligations under paragraph 1(a), including expenses for the administration of the Supplementary Fund necessary for this purpose.
2. The Assembly shall take all appropriate measures to complete the winding up of the Supplementary Fund, including the distribution in an equitable manner of any remaining assets among those persons who have contributed to the Supplementary Fund.
3. For the purposes of this article the Supplementary Fund shall remain a legal person.

Article 30

Depositary

1. This Protocol and any amendments accepted under article 24 shall be deposited with the Secretary-General.
2. The Secretary-General shall:
 - (a) inform all States which have signed or acceded to this Protocol of:

Artikkel 28

Opphør

1. Denne protokoll skal opphøre å være i kraft den dag da antallet kontraherende stater er mindre enn syv, eller den totale mengde avgiftspliktig olje som mottas i de gjenværende kontraherende stater, inkludert de mengdene som er vist til i artikkel 14 paragraf 1, faller under 350 millioner tonn, avhengig av hva som først inntreffer.
2. Stater som er bundet av denne protokoll dagen før den dag da den opphører å være i kraft, skal treffe nødvendige tiltak for at Tilleggsfondet skal kunne utføre de oppgaver som er angitt i artikkel 29, og forblir i dette øyemed bundet av denne protokoll.

Artikkel 29

Likvidasjon

1. Dersom protokollen opphører å være i kraft, skal Tilleggsfondet likevel:
 - (a) innfri sine forpliktelser med hensyn til begivenheter som inntrådte før protokollen opphørte å være i kraft;
 - (b) kunne utøve sin rett til avgifter for så vidt avgiftene er nødvendige for at Tilleggsfondet skal kunne dekke sine forpliktelser etter punkt (a), herunder utgifter til nødvendig administrasjon av Tilleggsfondet i dette øyemed.
2. Forsamlingen skal ta alle nødvendige skritt for å avslutte likvidasjonen av Tilleggsfondet, herunder en rett fordeling av resterende aktiva blant dem som har betalt avgifter til Tilleggsfondet.
3. For oppfyllelsen av forpliktelsene etter denne artikkelen skal Tilleggsfondet fortsatt være juridisk person.

Artikkel 30

Deponering

1. Denne protokoll og eventuelle endringer som vedtas etter artikkel 24, skal deponeres hos generalsekretæren.
2. Generalsekretæren skal:
 - (a) underrette alle stater som har undertegnet eller tiltrådt protokollen, om:

Om lov om endringer i lov 24. juni 1994 nr. 39 om sjøfarten (sjøloven) og om samtykke til tiltredelse av 2003-protokollen til den internasjonale konvensjon om opprettelse av et internasjonalt fond for erstatning av oljesølskade, 1992

(i) each new signature or deposit of an instrument together with the date thereof; (ii) (ii) the date of entry into force of this Protocol; (iii) any proposal to amend the limit of the amount of compensation which has been made in accordance with article 24, paragraph 1; (iv) any amendment which has been adopted in accordance with article 24, paragraph 4; (v) any amendment deemed to have been accepted under article 24, paragraph 7, together with the date on which that amendment shall enter into force in accordance with paragraphs 8 and 9 of that article; (vi) (vi) the deposit of an instrument of denunciation of this Protocol together with the date of the deposit and the date on which it takes effect; (vii) any communication called for by any article in this Protocol; (b) transmit certified true copies of this Protocol to all Signatory States and to all States which accede to the Protocol. 3. As soon as this Protocol enters into force, the text shall be transmitted by the Secretary-General to the Secretariat of the United Nations for registration and publication in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations.	(i) enhver ny undertegning eller deponering av nytt dokument sammen med datoen for dette; (ii) datoen for protokollens ikrafttredelse; (iii) ethvert forslag om å endre begrensningene for erstatningsbeløp som er fremmet i samsvar med artikkel 24 paragraf 1; (iv) enhver endring som er blitt vedtatt i samsvar med artikkel 24 paragraf 4; (v) enhver endring som anses å ha blitt vedtatt etter artikkel 24 paragraf 7, samt når endringen skal tre i kraft i samsvar med artikkelens paragrafer 8 og 9; (vi) deponeringen av et dokument vedrørende oppsigelse av denne protokoll, samt deponeringsdatoen og ikrafttredelsesdatoen. (vii) enhver underretning som er påkrevd etter artiklene i denne protokoll; (b) oversende bekreftede kopier av protokollen til alle signatarstatene og til alle stater som tiltrer protokollen. 3. Så snart protokollen trer i kraft, skal generalsekretæren oversende teksten til De Forente Nasjoners sekretariat for registrering og offentliggjøring i samsvar med artikkel 102 i De Forente Nasjoners Pakt.

Article 31

Languages

This Protocol is established in a single original in the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish languages, each text being equally authentic.

DONE AT LONDON this sixteenth day of May, two thousand and three.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, being duly authorised by their respective Governments for that purpose, have signed this Protocol.

Artikkel 31

Språk

Denne protokollen er utferdiget i en original på arabisk, kinesisk, engelsk, fransk, russisk og spansk, der hver tekst har samme gyldighet.

UTFERDIGET I LONDON den sekstende dag i mai to tusen og tre.

TIL BEKREFTELSE HERAV har nedenstående befullmektigede, som er behørig bemyndiget dertil av deres respektive regjeringer, undertegnet denne protokoll.